

REPUBLIKA

Rok II | ŁÓDZ, PIĄTEK 29 STYCZNIA 1926 r. | NUMER POJEDYNCZY 20 GROSZY | № 29

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: PIOTRKOWSKA 49
GODZINY PRZYJĘC REDAKCJI 6—7 POPOŁUDNIU

WYDANIE PORANNE.

TELEFONY REDAKCJI: 27-24, 36-43, 36-44.
TELEFON ADMINISTRACJI: 22-14

Lepsze jutro Polski.

Po obniżeniu cen wewnątrz kraju waluta nasza powróci do parytetu złota i będzie można myśleć o równowadze gospodarczej.

Tymczasem ustabilizujemy dolara na kursie około 7.50.

Ekspose min. skarbu w sejmowej komisji budżetowej.

Wrażenia ogólne.

Spr. parl. „II. Republiki“ (L) telef.:
Wczoraj p. minister skarbu Zdziechowski wygłosił oczekiwane od kilku dni expose budżetowe, którego członkowie sejmowej komisji budżetowej wysłuchali... w skupieniu.

Ani zachwyty, ani nagany — tylko skupienie.

To ostatnie słowo charakteryzuje do sadnie, jakże wrażenie p. Zdziechowski na ogóle poselskim wywołał.

A więc będąc zupełnie obiektywnym należy stwierdzić, że p. Zdziechowski przygotował się do wczorajszego przemówienia poważnie. Ze jednak expose nie wypadło świetnie, jest winą ogólnej sytuacji, której p. minister nie zdołał do tychczas opanować.

Zrywając z systemem byłego ministra skarbu i premiera, Władysława Grabskiego, który ze zrozumiałych względów w każdym swym wystąpieniu pragnął olśnić słuchaczy różowymi barwaniami, czerpanymi z palety swego natchnienia, p. Zdziechowski, poza drobną zmianą, że idziemy ku poprawie, wystrzegając się całkowicie optymizmu.

Z drugiej jednak strony p. Zdziechowski, niesłusznie, nie dość jasno potrafił wyłomaczyć swe plany.

Bo jak można na przykład liczyć na wpłacenie podatku, nie podając ręki przemysłowi i nie uruchamiając warsztatów pracy?

Czyżby p. Zdziechowski liczy tylko na rolników?

Zapytani przez naszego korespondenta liczni posłowie, co sądzą o wczorajszym expose, dzielili się swymi wrażeniami bardzo niechętnie.

Niektórzy tylko widzieli w przemówieniu p. Zdziechowskiego częściowe kontynuowanie poczynań p. Grabskiego (pomimo, że p. Zdziechowski od grabskich czynności się odżegnywał) w braku jakiegokolwiek programu gospodarczego.

Co się zaś tyczy 200 milionów deficytu w budżecie, które p. minister jak już o tem donosiliśmy, pragnie pokryć częściowo z oszczędności, częściowo z dochodów przedsiębiorstw państwowych to większość posłów uważa to za swego rodzaju eksperyment.

Może się udać, ale może też i zawieść.

Przemówienie ministra.

Na wczorajszym posiedzeniu komisji budżetowej sejmowi minister skarbu p. Zdziechowski, wygłosił obszerną expose, przyczem powiedział m. in. co następuje:

Co rząd koalicyjny zastał?

Przedstawiając poprawki do budżetu na r. 1926, uważam za swój obowiązek zanalizować powody tego stanu rzeczy, jaki rząd koalicyjny zastał. Mamy więc najprzód bilans handlowy, który za 6 pierwszych miesięcy 1925 r. wykazał deficyt 526 milionów złotych i pożarł nie tylko zapasy walut, jakie mieliśmy z końcem grudnia 1924 r., ale również

nadzwyczajne wpływy walutowe w r. 1925.

Wpływy wynosiły: z pożyczki dillonowskiej w walutach zagranicznych około 123 milj., wpływy z pożyczki zapalczonej 32 milj., kredyty interwencyjne ministerstwa skarbu 24 milj., sumy, osiągnięte przez Bank Polski na zastaw złota 50 milj. Wprawdzie już od września 1925 r. zaczęliśmy mieć bilans aktywny, lecz nie mogliśmy on dać od razu rezultatu, gdyż wyrażał się stosunkowo skromnymi cyframi w pierwszych miesiącach swej aktywności.

A tymczasem odpływ walut odbywał się nie tylko z powodu deficytu bilansu handlowego, lecz także wskutek zatargu celnego z Niemcami, jak również wskutek załamania się złotego.

Pod względem walutowym niebezpieczeństwo zakumulowało się w październiku i w listopadzie, a niemość Banku Polskiego do pokrywania zapotrzebowań budżetowych wyraźnie zarysowała się w bilansie z 20 listopada, ogłoszonym 25 listopada. W kilka dni później nastąpiły znane Panom silne załamania się kursów.

Załamania się złotego.

Gdyby w tym momencie pierwszego niebezpieczeństwa dla polskiej waluty zastosować restrykcje kredytowe i restrykcje obiegu pieniężnego banknotów, jestem przekonany, że taki odpływ walut nie byłby nastąpił i obeszłoby się było bez t. zw. interwencji, co byłoby polityką o wiele zdrowszą.

Załamania się reformy monetarnej mogłoby być odparte własnymi środkami, gdyby obrona nie była unicestwiona chorobą budżetu. W r. 1924 zjadaliśmy środki, któreśmy posiadali, w r. 1925 deficyt pokrywany był właściwie inflacją, a stwierdzić należy, że tylko zdrowy bilon i zdrowy budżet mogą dać stabilizację pieniądza. Sprawa waluty i wzrost cen, aczkolwiek niewspółmierny do spadku pieniądza, groziły przekreśleniem wszelkich planów budżetowych na r. 1926. 1-go grudnia kurs wynosił 9,85, 16 grudnia kurs oficjalny 10,50, a na czarnej giełdzie 12,50. W tym właśnie momencie zaczął się załamywać i 30 grudnia wynosił już tylko 8,35.

Jakimi środkami doszliśmy do tego? Przedewszystkiem wpłynęliśmy na zmniejszenie się rachunków reportowych w Banku Polskim i ograniczyliśmy obrót dewizami i te rozporządzenia położyły kres spekulacji.

Następnie zaprowadzono kontrolę nad bankami i kantorami bankierskimi, naszkicowano zrównoważony budżet na 3 miesiące i ustawę o zmniejszeniu wydatków o 40 milionów złotych, wreszcie w Banku Polskim zapadła uchwała o podniesieniu kapitału zakładu wego.

Na polepszenie sytuacji wpłynęły także ciągi, które otrzymała spekulacja i pewien wzrost zaufania i dzięki wszystkim tym środkom od 10 stycznia WALUTA STABILIZUJE SIĘ OKOŁO 7.30.

Powrót do parytetu złota.

Interesuje opinię publiczną sprawa powrotu do parytetu złota. Należy wziąć pod uwagę, że zagadnienie to ma u nas inny charakter, niż w krajach, w któ-

rych parytet złoty stworzyła długoletnia tradycja, np. w Anglii, gdy u nas parytet został stworzony dekretem.

Do parytetu złotego można dojść 3-ma drogami: albo przez obniżenie cen wewnątrz kraju, tak, aby siła nabywcza złotego na rynku wewnętrznym była większa, niż na zewnętrznym, albo przez aktywny bilans płatniczy, jak to było w Anglii, albo przez konsumowanie rezerw.

Hasło obniżenia cen.

My musimy pójść tą pierwszą drogą PRZEZ ODPOWIEDNIA POLITYKĘ CEN, co doprowadzi do najważniejszej rzeczy, do stabilizacji miernika wartości pieniądza po kursie takim, aby siła nabywcza złotego wewnątrz kraju była większa, niż zewnątrz.

Jeżeli obniżymy ceny przez rewizję kosztów produkcji, zdjęcie z niej ciężarów i zmniejszenie się cen oprocentowania kapitału, to wówczas dopiero wolno nam będzie poprawić kurs waluty, przybliżając do parytetu złotego.

Oboko tego jednak wpływ na kurs naszej waluty mają czynniki psychiczne. Z tego wynika konieczność powiększenia rezerw dewizowych w Banku polskim, nie rezerw, potrzebnych do rzucenia w obieg, ale rezerw, które przez sam fakt istnienia są czynnikiem wzrostu zaufania.

Rola pożyczki zagranicznej

Nad znaczeniem pożyczki zagranicznej zatrzymywać się nie będę. Wpływ jej na podniesienie wytwórczości i obniżenie stopy procentowej jest jasny. — Ale na obniżenie stopy procentowej sam przyływ takiej czy innej pożyczki zagranicznej jest niedostateczny. Niezbędne natomiast jest wytworzenie takich warunków, które umożliwią przyływ kapitałów zagranicznych do naszego życia gospodarczego.

Co do pożyczki, to myśleć musimy tylko o takiej, która będzie na dogodnych warunkach. Trzeba mieć waluty na płacenie procentów i amortyzację. Trzeba mieć zdrowy budżet, budżet nad równowagi.

Ten proces, który wyraża się cyfrą 341 tysięcy bezrobotnych z 10 milionami złotych miesięcznie na zasiłki, musimy przebrnąć. Jednocześnie jednak konieczny jest wysiłek wszystkich, aby był najmniej bolesny, natomiast był twórczy i wyleczył nas z dotychczasowych błędów. Czas ten możemy wyzyskać na przygotowaniu pożyczki zagranicznej, pracując na wszystkich polach nad kredytem państwa. Jest wiele sił, które pracują w tej dziedzinie na niekorzyść Polski.

W CIĄGU OSTATNIEGO CZASU W PRASIE STANÓW ZJEDNOCZONYCH NIE MOŻNA BYŁO UMIEŚCIĆ ANI JEDNEJ PRZYCHYLNEJ WZMIANKI INFORMACYJNEJ O STANIE RZECZY W POLSCE.

Oszczędności.

Jaki dotychczas zrobiono wysiłek celem zmniejszenia wydatków? Wysiłek około zmniejszenia budżetu na rok 1926 dokonany w znacznej mierze przy pomocy delegatów oszczędnościowych ministerstwa skarbu, lecz również i przy dużej pomocy ministerstw, zwłaszcza ministerstwa spraw wojskowych i oświaty,

doprowadziły do sumy 1730 tysięcy zł.

Jest to więc w porównaniu z realnym budżetem na rok 1925-ty, wynoszącym 1999 tysięcy, wysiłek duży. W zestawieniu z wykonaniem budżetu na rok 1925, obejmującym 1874 tysiące przedstawia to sumę skromniejszą 144 milionów, ale trzeba też uwzględnić, że nastąpił zwrot w nominalnych sumach wydatków rzeczowych, tudzież walutowych, które wynoszą w całym budżecie około 100 milionów, a więc efekt musi być mniejszy.

Na niekorzyść 1926 roku przemawia dalej ostrość kryzysu gospodarczego i fakt, że ilość bezrobotnych wzrosła ze 160 na 340 tysięcy, a dalej fakt zaniku wielu przedsiębiorstw.

Jednak niektóre przedsiębiorstwa we szły w okres korzystniejszych koniunktur eksportowych, a rok 1926 przypada po roku, w którym był większy urodzaj niż w roku 1924.

Budżet jest realny.

A więc wprawdzie dla ostrożności nie ma się prawa preeliminować dochodów, ale nie ma też dostatecznego powodu, by przypuszczać że wpływy obliczone są w sumie zbyt wygórowane i że budżet wskutek tego będzie nierealny.

W budżecie poprzedniego rządu wpływ był obliczony na 1430 tysięcy złotych, wpływ faktyczny wynosił 1331 tysięcy złotych. W budżecie obecnym wpływ obliczono na 1267 tysięcy złotych, a więc mniej więcej o 70 milionów mniej. Po stronie wydatków mają panować budżet opancerzony istniejącymi ustawami i organizacją administracji, a po drugiej stronie realnie i ostrożnie obliczone dochody. Równowagę osiągnąć można tylko przez zmianę ustawodawstwa i reorganizację administracji.

Zła gospodarka w przedsiębiorstwach państwowych.

Tu do dyskusji rzucam cyfrę 130 milionów złotych, jako tę sumę, którąby mogła być oszczędzona. 72 miliony złotych można by oszczędzić przez zmniejszenie wydatków przedsiębiorstw państwowych, zwłaszcza kolei, które dotychczas nie były przedmiotem żadnego wysiłku oszczędnościowego.

Wartość wszystkich przedsiębiorstw przemysłowych górniczo - hutniczych, kolei, lasów i poczty wynosi 260 — 300 milionów złotych, a według budżetu mają one dać tylko 581 tysięcy dochodu.

W dziale kolei można by oszczędzić około 70 milionów, co przy budżecie kolejowym 900 milionów nie będzie wymagań fantastycznym.

Dwa wysiłki.

Równowaga, oparta na fikcji, uspiła by tylko naszą czujność.

Deficyt, wykazany przez trzeciwy rachunek, musi nas pobudzić do czynu.

Wysiłek minimalny powinien doprowadzić do równowagi, co jest koniecznością państwową, maksymalny doprowadzi do nadrównowagi, która nam jest potrzebna, bo nie mamy wcale zapasów kasowych.

Smaczną kaczkę karykaturzysty

porwało kilku smakoszków dziennikarskich stolicy, rzucając również ochłap wygłodzonej prowincji.

Spr. parl. „II. Republiki“ (L) telefonuje: W kuluarach sejmowych opowiadano sobie zabawna dyktoryjkę, która przerozdziała się w krótkim czasie w mistyfikację i której ofiarą padło kilka dzienników.

Onegdaj do bufetu sejmowego zawiatał, jak codzień, pewien wybitny malarz karykaturzysta, który dla kawału puścił plotkę, że bawiąc w Berlinie na rokowańach polsko-niemieckich poseł Dja... został mianowany ministrem przemysłu i handlu.

Wiadomość ta, jak każda plotka, obiegała kuluary. Latwowierni zaczęli na ten temat snuć domysły polityczne i doszli do przekonania, że ponieważ PPS ma z gw. rantowane w rządzie dwa fotele, przeto, ażeby utrzymać miejsca nos. Diament musi się zamienić z ministrem Moraczewskim.

Oczywiście, że w plotce tej nie ma ani słowa prawdy i wczoraj wieczorem była ona w sejmie przedmiotem złośliwych uwag i komentarzy.

Ustawy samorządowe wywołują różnice zdań.

Spr. parl. „II. Republiki“ (L) telef.:

Wczoraj wieczorem w mieszkaniu prywatnym p. marszałka Rataja odbyła się narada przedstawicieli większości stronnictw sejmowych w sprawie uzgodnienia poglądów na projekty ustaw samorządowych, znajdujących się w komisji sejmowej.

Warszawie grożą ciemności

Ewentualność strejku w elektrowni.

Warszawski korespondent „II. Republiki“ donosi:

W elektrowni warszawskiej wynikł zatarg pomiędzy pracownikami a zarządem.

Podłożem zatargu są warunki natury ekonomicznej, które wysunęli pracownicy elektrowni.

W tej sprawie odbędzie się dzisiaj zebranie zwłazków pracowniczych, na którym zapadnie uchwała co do dalszej akcji.

Istnieje możliwość, i to dość poważna, że w elektrowni warszawskiej lada chwila wybuchnie strejk.

Niemcy żądają ogromnych zniżek celnych.

Warszawa, 28 stycznia.

Dnia 25 bm. odbyła się wymiana polskich i niemieckich postulatów celnych. Postulaty niemieckie obejmują około 600 stawek polskiej taryfy celnej, a zniżki, których się Niemcy domagają, są bardzo wielkie, wahają się od 1-3 do 1-12, w kilku wypadkach nawet znacznie więcej części wysokości naszych cel autonomicznych, przyczem Niemcy pojmują te zniżki, jako żoły ustalane, a nie procentowe.

Prace więc nad zbadaniem żądań niemieckich i uzgodnieniem ich z ochroną naszej wytwórczości przemysłowej i rolniczej w konieczności zajma kilka tygodni czasu.

Do pracy tej będą powołani przez ministerstwo przemysłu i handlu przedstawiciele zainteresowanych działów naszej produkcji oraz zawodowych organizacji przemysłowo-handlowych.

Ameryka w trybunale sprawiedliwości.

Washington, 28 stycznia.

Senat amerykański 76 głosami przeciwko 17-tu uchwalił przystąpienie Stanów Zjednoczonych do międzynarodowego trybunału sprawiedliwości.

Luther otrzymał votum zaufania.

Uratowało go powstrzymanie się od głosu socjalistów.

Burzliwe posiedzenie.

Berlin, 28 stycznia.

Agencja Wschodnia.

Dzisiejsze posiedzenie Reichstagu miało przebieg niezwykle burzliwy, nie brak było nawet momentów dramatycznych.

Już od początku posiedzenia zauważyć było można, że w powietrzu wisi niechęć do drugiego gabinetu Luthera. Podczas dyskusji wywiązały się nieporozumienia i głośne klótnie. W pewnej chwili poseł nacjonalistyczny, Henning, zwrócił się do Luthera ze słowami: „Rad pański jest rządem katów twego narodu“.

Kancelerz nie mógł opanować wzburzenia, wywołanego napaścią, zerwał się ze swego miejsca i podbiegł do posła Henninga, zastrzegając się bardzo energicznie i gwałtownie przeciwko tego rodzaju zarzutom.

Na sali po tem zajęciu zapanowała wrzawa nie do opisania, trwająca przeszło kwadrans, zanim wreszcie udało się zastępcy przewodniczącego Reichstagu przywrócić spokój.

Wszystkie stronnictwa za wyjątkiem wölkische i komunistów, głosowały za ośnięciem posła Henninga z posiedzenia, wobec czego poseł ten został z posiedzenia wykluczony.

Niepewność jutra.

Berlin, 28 stycznia

Polska Agencja Telegraficzna.

Po wczorajszym przemówieniu kancelerza w Reichstagu, żądającym od partji zajęcia jasnego stanowiska wobec gabinetu, partje umiarkowane złożyły wniosek, wyrażający votum zaufania dla rządu. Głosowanie nad tem wnioskiem odbędzie się w ciągu dnia dzisiejszego.

Sily poszczególnych partji obliczają w sposób następujący: Koalicja rządowa 181 głosów, partje opozycyjne, które już zgłosiły votum nieufności — 170 głosów wreszcie partje, które nie zajęły zdecydowanego stanowiska wobec rządu — 150 głosów.

Celem uzyskania większości kancelerz i dr. Stresemann mając, według do

niesień pism, odbyć dzisiaj konferencję z partją gospodarczą, której przedstawiciele w dyskusji wczorajszej zajęli bardzo powściągliwe stanowisko.

Rezultat głosowania.

Berlin, 28 stycznia.

Na dzisiejszem posiedzeniu Reichstagu rząd otrzymał w głosowaniu imiennem większości 1 i głosów... zaufania.

Głosowało 460 posłów, z tego 160 za, a 149 przeciw. Wstrzymało się od głosowania 151 głosów.

Ewakuacja strefy kolonialnej.

Paryż, 28 stycznia.

Konferencja ambasadorów przesłała ambasadorowi niemieckiemu listę z oznajmieniem, że ewakuacja strefy kolonialnej zakończona zostanie dnia 31 stycznia.

Rośnie nam nowy witze - minister.

Pos. Dąbski wyczynia macchiawelistyczne sztuczki, aby zostać pomocnikiem, p. Skrzyńskiego.

Spr. parl. „II. Republiki“ (L) telef.:

W kuluarach sejmowych rozeszła się wczoraj pogłoska, że nowopowstałe, a składające się z samych rozłamowców stronnictwo chłopskie ma już dosyć swej samodzielności i wystosowało do klubów „Wyzwolenia“ i do księdza posła Okonia listy, proponujące połączenie się stronnictw i klubów w jedno wielkie stronnictwo chłopskie, oparte na programie klasowym.

Początkowo nie dawano temu wiary, jednakże, gdy pogłoski te się potwierdziły, ogół poselski nie mógł się dość nadziwić brakowi skrupulatności pos. Dąbskiego, podpisanego pod obydwu listami który w kilkanaście zaledwie dni po sromotnym wydaleniu go z „Wyzwolenia“, chce się z nim połączyć.

Dla ogółu niewtajemniczonych w zakulisową grę posła Dąbskiego było to zagadką, którą określono jednym tylko słowem — cynizm.

Jednakże w dość krótkim czasie wyszło szydło z worka politycznego, który na swych barkach dźwiga p. Dąbski.

Oto soła w oku posła Dąbskiego jest

grupa rdzennych chłopów, którzy pozostali wierai ideologii „Wyzwolenia“.

Na nich to „świątyni polityk“ poseł Dąbski zagaił parol i postanowił za wszelką cenę przeciągnąć ich na swoją stronę.

Są to posłowie Tatarczak, Nowak, Nążnicki, Smoła i inni. Ich to p. Dąbski w swym „genjalnym“ posunięciu chce wpędzić w zastawione przez siebie sidła.

List wczorajszy nie jest dziełem innym, jak jednym z ogniw łańcucha, w który ry pos. Dąbski chce zakuć powolnych sobie chłopków.

Oczywiście, że koła kierujące klubem „Wyzwolenia“ dokładnie sobie zdają z tego sprawy i dlatego też nie należy przypuszczać, aby p. Dąbski otrzymał jakakolwiek pośrednia odpowiedź. Również należy wątpić, czy wymienieni posłowie, których p. Dąbski chce złapać na lep demagogicznego hasła połączenia się stronnictw chłopskich, zechcą być tak usłużni, aby p. Dąbski po ich grzbietach wyniósł się tak wysoko, by jednym zamachem sięgnąć po zaszczyt swych marzeń — tekę wiceministra spraw zagranicznych.

Strejk tramwajarzy i telefonistek w stolicy.

Dotychczas porozumienia nie osiągnięto.

Z Warszawy donoszą nam: Wczoraj rano ze wszystkich remiz tramwajowych nie wyszły na miasto wagony dziennej zmiany.

Również nie przystąpili do pracy robotnicy warsztatowi. Wybuch strajku poprzedziło rozdanie pracownikom odezwę zwiazków tramwajarzy: ZPP, i klasowego.

Odczwa zapowiada, iż strejk będzie przeprowadzony, aż do chwili spełnienia przez dyrekcję i magistrat żądań tramwajarzy:

Strejk w telefonach trwa w dalszym ciągu. Sytuacja, po zaostreniu się, wywołanem zerwaniem rokowań u inspektora pracy z wywieszeniem okólnika o zwolnieniu z posad wszystkich telefonistek stacji warszawskiej, pozostaje bez zmiany.

Na stacji znajduje się połowa obsady telefonistek, czyli zgóra 300 osób. Dotychczas żadna z obu stron, t. j. ani dyrekcja akcyjnej spółki telefonicznej, ani też zw. telefonistek, nie zwracała się do inspektoratu pracy, ani też — min. pracy o interwencję.

W całym mieście nader dotkliwie daje się odczuć brak połączeń telefonicznych. Przy tych nielicznych telefonach, które działają mimo strejku, zbierają się długie ogonki publiczności, chcące telefonować w ważniejszych sprawach.

Szczególnie uwidoczniła się to w komisariatach policji.

Na skutek zwrócenia się zw. telefonistek do komisariatu rządu na m. Warszawie, komisariat oświadczył, iż do zlikwidowania strejku nie będzie wezwana policja, ani też wojsko.

Spr. parl. „II. Republiki“ (L) telefonuje:

W prezydium rady ministrów odbyła się wczoraj konferencja pod przewodnictwem premiera Skrzyńskiego i przy udziale ministrów spraw wewnętrznych Raczkiewicza, przemysłu i handlu Osieckiego oraz pracy i opieki społecznej Ziemięckiego.

Na konferencji omawiano środki w kierunku jakiegokolwiek zlikwidowania strejku w tramwajach i telefonach.

Ministrowi Ziemięckiemu polecono wydać odpowiednie zarządzenia.

Bethlen wiedział o fałszerstwach,

ale je „bagatelizował“.

Budapeszt, 28 stycznia

Agencja Wschodnia.

W dniu dzisiejszym odbyło się tutaj przesłuchanie przez parlamentarną komisję śledczą premiera Bethlena i ministra spraw wewnętrznych, w sprawie afery banknotowej na Węgrzech.

Z zeznań obu ministrów wynika, że wtajemniczeni oni byli obaj w aferę, jednakże w takim tylko stopniu, iż przypuszczali, a nawet byli pewni, że chodziło tutaj o zwykłe podrabianie pieniędzy uprawiane przez zwyczajnych przestępców, nie mieli jednak pojęcia o tem, że akcja fałszerska zakrojona jest na tak szeroką skalę, że posiada tło polityczne i że tyle osób ze świata politycznego Węgier jest w nią zamieszanych.

Pogrzeb kard. Mercier miał przebieg uroczysty.

Bruksela, 28 stycznia.

Wczoraj odbył się pogrzeb kardynała Mercier. W pogrzebie wzięły udział nieprzeliczone tłumy. Wiele domów wywiesiło flagi, opuszczone do połowy maszty. Latarnie na ulicach były pokryte kirem. Za karawanem szedł król, książę Leopold, przedstawiciele państw zagranicznych, marszałek Foch, liczni przedstawiciele duchowieństwa zagranicznego i belgijskiego, władze cywilne i wojskowe, delegacje towarzystw patriotycznych. Wzdłuż ulic, któredy szedł kondukt ustawione było wojsko, które oddawało honory.

Smierć premiera japońskiego

wywołała przesilenie gabinetowe

Tokio, 28 stycznia.

Prezes rady ministrów Kato zmarł. Śmierć premiera nastąpiła na skutek zapalenia płuc, które miało specjalny stry przebieg z powodu przemeczenia pracy.

Tokio, 28 stycznia.

Z powodu śmierci premiera Kato gabinet podał się do dymisji.

Tokio, 28 stycznia.

Minister spraw wewnętrznych Wakatsuki mianowany został prezesem rady ministrów ad interim na miejsce zmarłego premiera Kato.

Bratianu sparaliżowany

Wiedeń, 28 stycznia

Polska Agencja Telegraficzna

Według wiadomości nadeszłych z Bukaresztu, prezes rady ministrów Bratiano uległ atakowi apoplektycznemu.

W poszukiwaniu nowych form.

„Non c'e liberta” (niema we Włoszech wolności) usłyszałem w drugim roku rządów faszystowskich od profesora filozofii uniwersytetu w Neapolu. To sa mo dosłownie — „non c'e liberta” — po wtórzył mi w parę miesięcy potem poczciwy tragarz kolejowy w Pistoji...”

Konstatuje to z pewnym zdumieniem autor apologetycznej książki o faszyzmie włoskim, sen. Wł. Jabłonowski. Ale że „Amica Italia”, jak zatytułował czcigodny senator swą książkę, nie ma na celu krytycznego wnikięcia w istotę faszyzmu ani też nie jest próbą bezstronnego i obiektywnego przedstawienia czytelnikom genezy, przebiegu i formy rewolucji faszystowskiej, przeto szanowny autor o parę wierszy dalej wyraża swą dezaprobatę dla „światłego i niewykształconego umysłu, które zatrzymały się na jednym poziomie, zrównały się gdy wypadło im rozstrzygać zasadniczy problemat kultury swego kraju — zagadnienie wolności”.

I, jak stwierdza melancholijnie p. Jabłonowski: „Filozof neapolitański mógł mieć na względzie, gdy tak biadał nad brakiem wolności we własnym kraju, urojona wolność metafizyczna, do czego jednak tęsknił pracowity „facchino” pistrzański, który teraz miał przynajmniej zabezpieczoną wolność pracy, nie łatwo było wyrozumieć?”

Swoją drogą, wertując książkę szanownego autora, niełatwo też wyrozumieć czem jest, na czem polega i czem się trzyma w kraju ów idealny system rządzenia, jakim jest zdaniem p. Jabłonowskiego faszyzm. Tembardziej, iż nie adorując widocznie ani metody analitycznej ani też krytycznej, stwierdza autor ogólnikowo i entuzjastycznie powodzenie faszyzmu, tłumacząc to zjawisko tem: „iż akcja faszystowska nie miałaby tak wielkiego powodzenia, gdyby to, co on głosi, robi, nie znajdowało natychmiastowego oddźwięku w duszy zbiorowej, nie odpowiadało jej przyzwyczajeniom i pojęciom, nie było w zgodzie z jej kulturą”.

W ten sposób można wytłumaczyć bardzo łatwo i usprawiedliwić powstanie i istnienie każdego rządu, nietylko faszystowskiego ale i wręcz przeciwnego. Każdy rząd będzie „w zgodzie z kulturą duszy zbiorowej” dopóki będzie miał w ręku środki rządzenia i utrzymania swej władzy.

Znak zapytania którym sen Jabłonowski opatruje owe klasyczne „non c'e liberta” filozofa i tragarza włoskiego nie wyjaśnia wiele. Tłumaczy conajwyżej te zjawiska, o których pisze autor „Amica Italia” w sposób następujący:

„Był już czas na to, żeby dać przewagę władzy wykonawczej nad innymi w narodzie, doszło się bowiem — i to nietylko we Włoszech (podkr. Red.) — do tego, że najwyższą władzą w państwie stał się parlament”.

I dalej:

„Rząd narodowy faszystowski przekształcał zatem powoli parlament na instytucję pomocniczą nie zaś zwierzchniczą w państwie; ograniczano i hamowano niekontrolowaną i nieodpowiedzialną działalność tych czynników politycznych (jak np. prasa), tych organów państwowych (biurokracja), które stawały dotychczas ponad państwo...”

Mieszając w jednej kadzi wszystko razem w jeden zaczyn — utożsamiając skutek i przyczynę: niedomaganie parlamentu z demokracją, parlamentaryzm jako formę historyczną z parlamentem

w danym momencie dziejowym — docho dzi szan. senator i autor z łatwością do wniosku, iż jedyną chorobą naszych czasów jest demokracja i parlamentaryzm a jedynym lekarstwem cudownym i zbawiennym na wszystko to — faszyzm.

„Ce serait trop beau si c'etait vrai” jak to już rzekł kiedyś któryś ze sceptyków francuskich XVIII w. Zbyt piękny to sen, by mógł być prawdziwym.

Odrobina goryczki w tej becce miodu faszystowskiego nie zawadzi. Nie trzeba koniecznie sobie wyobrażać zepsucia obyczajów i ludzi tak apokaliptycznie jak to czyni sen. Jabłonowski nie trzeba też bezwzględnie wątpić w nieobecność zdrowego rozsądku jeśli nie rozumu w łonie społeczeństwa i wierzyć naślepo w jedyną koncepcję zbawienia wyskakującą jak Minerwa z głowy każdorazowego Mussoliniego.

Przykład trzeźwiący i korygujący za razem skutecznie wiarę w fetysze i bżyszczca ponadrozumowe dała dopiero co... biurokracja francuska.

„Une fois n'est pas coutume”, jak mó wią francuzi, nie tym razem ta postponowana wszędzie kasta Zw. Biurokracego zdobyła się na prawdziwie rozsądny i godny naśladowania krok. Otóż związek urzędników francuskiego ministerjum finansów wystosował list otwarty do szefa państwa, do prezydenta Republiki.

Najważniejsze ustępy i punkty listu tego brzmią następująco:

„Związek sędzi, iż rozmiary kryzysu obecnego mają swe źródło:

1) W złem przystosowaniu organizacji administracyjnej do społecznych funkcji państwa,

2) w przestarzałym pojęciu roli urzędnika państwowego.

3) w anachronicznym systemie obliczania podatków i w przekroczeniu granic umiaru podatkowego.

Związek urzędników sędzi, iż w celu zmodernizowania aparatu administracyjnego i przystosowania go do funkcji ekonomicznych państwa należy obok reprezentacji politycznej utworzyć reprezentację ekonomiczną wszystkich klas i grup wytwórców.

Reforma samej administracji, przestarzałej w swym ustroju z przed 100 lat może być zrealizowana i dać w rezultacie oszczędności budżetowe jeśli rząd wezwie do bezinteresownego współdziałania w tej reformie i samo urzędnictwo.

Jednocześnie też należałoby osadzić urzędnika państwowego w nowej roli. Rozszerzyć granice jego odpowiedzialności osobistej. Dać mu możliwość wykazania swej inicjatywy i zaradczości, przeprowadzając w ten sposób elekcję najlepszych i najsumienniejszych.

Między podatnikami a funkcjonarjami szami urzędów skarbowych należałoby zorganizować współpracę opartą na wzajemnym zaufaniu w celu słusznego i sprawiedliwego wymiaru świadczeń.

Rozwiązanie kryzysu finansowego nie jest tak ciężkie i skomplikowane jak to się mówi a zamęt pochodzi głównie z nadmiaru planów i metod sanacji opracowanych przez zwalczające się grupy polityczne i z niemożności przyjscia do działań praktycznych”.

Przykład, który daje tu pewien odłam biurokracji francuskiej, jest tem cenniejszy, iż w powyższym memoriale znajdujemy również wytyczenie i wskazanie palcem niedomagań społecznych — przerostu wpływów grup politycznych. Ale dzieje się to bez wielkich gestów teatralnych, bez blaszanych piorunów i frazeologii pompacyjnej a jedynie przy pomocy argumentów płynących z rozumu, pewnej dozy wiedzy i doświadczenia a wreszcie i z poczucia przywiązania do kraju i ustroju demokratycznego.

Nigdy niezawodząca i zawsze obecna właściwa doza t. zw. esprit w społeczeństwie francuskim sprawia, iż nie ma ono potrzeby uciekania się i nie będzie jej miało z pewnością do środków naiwnej apokaliptycznych, do zapożyczania rekwizytów i kostjumów z przebrzmiałej epoki kondotjerstwa i medyceuszów, choćby wspaniałych.

A najważniejszym w tem wszystkim jest to, iż cytryna lub pomarańcza, przeszczepiona na grunt rodzący ziemniaki lub buraki, zwyrodnienie i wyda monstrum przyrodnicze.

W. P.

W kraju, gdzie niema bezrobotnych są jednak tysiące bezdomnych i głodnych ludzi.

Opiekuje się nimi pokojowa „armja zbawienia”.

(Specjalna służba korespondencyjna „Il. Republiki”).

Paryż, w styczniu.

We Francji niema prawie wcale bezrobotnych, ludzie naogół żyją spokojnie i pracują tak ciężko, że właściwie żyć nie mają czasu.

Pod tym względem prym dzierży oczywiście Paryż.

— Robotnik, urzędnik prywatny przedewszystkiem, rzemieślnik — wszyscy wstają do pracy bardzo wcześnie tłoczą się w dusznym metrze; wracają do domu na „duże śniadanie”; znów jadą do pracy i znów wracają do domu.

Tłoczą się stale; gniją i popychają w wagonie; śpieszą się, biegnąc po kury tarzach i schodach stacji kolei podziemnej, by wrócić wreszcie do swoich, by zastać późny wieczór i by myśleć o rychłym pójściu spać.

Robotnik, pracując niezwykle ciężko, zarabia przeważnie lepiej od urzędnika.

Jest to obecnie zjawisko powszechne.

„Proletariat w kołnierzykach” ma się wszędzie gorzej od proletariatu bez kołnierzyków. Będzie to trwało dotąd, do póki owi kołnierzykowcy nie przestaną widzieć w swych kołnierzykach pewnego dowodu godności i wyższości klasowej, pewnego rodzaju „col oblige”, nie pozwalającego im zjednoczyć się i zespolić tak jak na prawdziwy proletarijat przystało.

O tem, że we Francji naogół ludziom się nieźle dzieje, świadczyć może, pewne powiedzenie ludowe, jak zawsze zawierającego dużo „prawdy i życia”: oto Francuz nie mówi, jak Polak: „muszę zarobić na kawałek chleba”; Francuz jest więcej wymagalny i powiada: „muszę zarobić na swój bejszytk”.

Powiedzenie dobitne. Świadczy ono również, że Francuz lubi dobrze zjeść,

co się zupełnie nie mija z prawdą. Lubi on zjeść i wypić.

Skąd się przy takim zamiłowaniu do befsztyki i do wina i, co ważniejsza, przy powszechnej prawie możliwości opłacenia go — bierze owe sześć tysięcy bezdomnych w Paryżu, na to odpowiedzieć w pierwszej chwili trudno.

Do fabryk i dziś jeszcze, choć już rzadziej, przyjmują różnego rodzaju robotników; robota jest jeśli nie w Paryżu to na prowincji...

Tak, lecz Paryż z przedmieściami ma blisko cztery miliony mieszkańców, a na tak wielką liczbę ludzi, którzy umieją zarobić na swe befsztyki, nie trudno o sześć tysięcy biedaków, nieszczęśliwców, kalek i wykolejenców, którym nie tylko, że nie sadzonym jest „kawałek pieczeni”, ale i dach nad głową.

Co ci ludzie jedzą — niewiadomo...

Wiadomo natomiast gdzie starają się przespąć i gdzie — przy pewnym przyzwyczajeniu spijają nawet.

Są to ciemne, ciasne, pełne „przytułnych” kotłów uliczki u brzegów Sekwany; są to wejścia do stacji metra; piwnice niektórych składów miejskich, dworców itd...

Tam szukają tych nieszczęśliwców wysłannicy „Armji Zbawienia”.

Przeciętny paryżanin wie o istnie niu tej instytucji stąd jedynie, że wieczorem w najruchliwszych punktach miasta, w kawiarniach, na dancjach, w piwiarniach, wszędzie, gdzie gromadzą ludzie na trawienie przy kawie swego befsztyka — spotkać można po angielsku wyglądające dziewczęta, ubrane w strój napół wojskowy i sprzedające pismo „Armji Zbawienia” „En avant”.

Pomimo socjalistycznego, wojowniczego brzmienia tytułu, pismo jest na wskroś ciche i pokorne. Przemawia do

uczuc swych czytelników i skłania do pamiętania o biednych i opuszczonych.

Pismo nie ma wielkiego powodzenia.

Powodzenie ma za to przytułek nocny „armji zbawienia”, w okolicach bulwaru Arago.

Przed paru dniami zostało to schronisko otwarte. Pierwszego wieczoru sprowadzono nędzarzy z ich wilgotnych zimnych nor. Było ich pięćdziesięciu. Na zajutrz przyszli wczorajsi pensjonarze i przywieśli swych towarzyszy niedoli...

Po czterech dniach do drzwi „Armji Zbawienia” zapukało około dwóch tysięcy bezdomnych.

Tyle miejsca nie było w wielkim gmachu misjonarzy generała Bootha... Trzeba było ośmiuset odesłać z niczem — na deszcz i chłód zimowej nocy paryskiej.

Przyjęci na nocleg dostają kubek czekolady, kawałek chleba i jest im ciepło na postaniu pod dachem.

O zasadach i ideałach „Armji Zbawienia” pomówimy na tem miejscu w przyszłości.

Dziś podaliśmy tylko fakty z jej działalności. Oto jeszcze jeden z dobrych uczynków tej pokojowej Armji.

Na Nowy Rok, przed otwarciem stałego przytułku noclegowego, „patrole” owych na polu wojskowo odzianych dziewcząt przeszukały całe miasto i wszystkie jego ciemne kąty.

Urządzono „Sylwestra” dla sześćset nieszczęśliwców.

Dostali po prawdziwym befsztyku, dostali jarzyny, ser i deser. Było im jasno i ciepło, a w kącie świeciły się świeczki wielkiej choinki.

Jest dużo nieszczęśliwych ludzi na świecie...

Są i dobrzy ludzie na świecie... G.

Wiadomości bieżące.

Dziś: Franciszka Salezego
lutro: Martyny i Sabiny

Wschód słońca o g. 7.32
Zachód o g. 15.03
Wsch. księżycy o g. 11.20
Zachód o g. 1.26
Długość dnia 8.29
Przbytko dnia o 0.59

Spór o 2 grosze trwa w dalszym ciągu.

W swoim czasie rada miejska uchwałała pobieranie 2-u groszowego dodatku do biletów tramwajowych, przeznaczając uzyskane w ten sposób sumy na pomoc dla bezrobotnych.

W międzyczasie jednak dyrekcja K. E. L. uprzedziła władze miejskie, podwyższając cenę biletów o 2 grosze, z których jeden przeznaczyla na bezrobotnych.

Min. spraw wewn. podwyżkę tę zatwierdziło, jako nieprzekraczającą ustalonych przez koncesje norm taryfowych, polecając załatwić polubownie spór między miastem a radą nadzorczą K. E. L.

Sprawa ta jednak nie została dotąd załatwiona, ponieważ magistrat opierając się na uchwale rady miejskiej żąda 2-u groszy od ceny biletu na pomoc dla bezrobotnych, na co nie zgadza się zarząd tramwajów.

W przyszłym tygodniu udać się ma do Warszawy delegacja zarządu m. Łodzi celem podjęcia energicznej interwencji w tej sprawie. W razie nie dojścia do porozumienia nie jest wykluczone, że miasto opierając się na uchwale rady miejskiej pobierać będzie 2-u groszowy podatek na rzecz pomocy dla bezrobotnych.

Tym samym cena biletu musiałaby ulec podwyżce.

Oszczędności magistrackie

odbiły się na zdrowiu ludności.

Realizowane w budżecie miejskim na r. 1926 oszczędności spowodowały również zredukowanie z dn. 1 lutego 6 lekarzy-hygienistów na ogólną liczbę 29.

W związku z tem odbyła się w dniu wczorajszym w magistracie konferencja, w której udział wzięli przedstawiciele przydzium magistratu, wydziału oświaty i kultury oraz związku lekarzy kasy chorych.

Przedstawiciele związku lekarzy wskazywali na trudne warunki pracy higienistów w szkołach powszechnych i na konieczność zintensyfikowania ich działalności w takim mieście, jak Łódź szczególnie upośledzonym pod względem stanu zdrowotności.

Do wzmocnienia tej działalności nie może się przyczynić zredukowanie 6 lekarzy, gdyż raczej wysunęła się konieczność zaangażowania 6 higienistek.

Po dyskusji postanowiono, iż sprawa ta będzie jeszcze przedmiotem rozważań w najbliższym czasie.

Nie przyglądać się pracy nad naprawą szyn

Od jednego z okulistów tutejszych, dowiadujemy się, że ostatnio mnożą się w Łodzi wypadki b. przykr. zachorowań oczu z powodu przypatrywania się robotom nad naprawą szyn w porze nocnej.

Wartoby, aby dyrekcja tramwajów zawiadamiała w komunikatach publicznych, gdzie roboty takie będą wykonywane i uprzedzała, że bez szkielek ochronnych przypatrywanie się tym robotom jest dla oczu szkodliwe. (b)

25 groszy na bezrobotnych od każdego sprzedanego biletu.

Zarząd szkoły i internatu dla głuchoniemych (Zielona 23) w zrozumieniu ciężkiego losu bezrobotnych postanowił przekazać na ręce p. wojewody do dyspozycji komitetu pomocy bezrobotnych 25 groszy od każdego sprzedanego biletu na poniedziałkową maskaradę.

Fakt ten notujemy jako godny naśladowania.

Jak Fr. Niedzielski pobierał „tygodniówkę“ w kasie chorych?

Falszował blankiety, pieczątki, podpisy i otrzymywał regularnie zasiłek.

Onegdaj przyłapano piaszka na gorącym uczynku i oddano w ręce władz

We wrześniu r. ub. do przedstawicielstwa piwa okocimskiego w Łodzi przyjęto w charakterze ekspedienta i in kasanta niejakiego Franciszka Niedzielskiego, zam. przy ul. Brzezińskiej 40.

W pierwszym miesiącu pracy Niedzielski wywiązywał się doskonale ze swych obowiązków, natomiast już w następnym miesiącu firma zauważyła, że należności nie wpływają regularnie, wobec czego

poczęta podejrzewać Niedzielskiego, iż nie wpłaca on całkowicie zainkasowanych sum.

Po przeprowadzeniu poufnych dochodzeń podejrzenia te sprawdziły się i firma zwolniła z pracy Niedzielskiego, nie zawiadamiając o tem policji, gdyż zde-fraudowane sumy nie były zbyt wielkie.

Niedzielski po utracie posady wszczynał ciągłe kłótnie w domu i począł się zadawać z podejrzanymi osobnikami.

Gdy jednak dalsze starania o posadę nie uwieńczono zostały pomyslnym skutkiem,

Niedzielski postanowił w inny sposób zdobyć pieniądze.

W tece swojej znalazł on blankiety przedstawicielstwa piwa okocimskiego z pieczętkami firmy i na tej podstawie

zamówił taką samą pieczętkę u pierwszego lepszego pieczęciarza

Następnie wy dostał Niedzielski blankiety kasy chorych, służące do otrzymania zasiłków dla ubezpieczonych w kasie chorych.

W dniu 13 grudnia r. ub. Niedzielski wypełnił taki blankiet, upoważniający go do otrzymania zasiłku pieniężnego, przyczem sfałszował podpis lekarza kasy chorych, oraz pod pieczętką firmy podpis kierownika.

Z takim sfałszowanym zaświadczeniem udał się do trzeciej lecznicy przy ul. Łagiewnickiej, gdzie bez trudności otrzymał 72 zł.

Zachęcony powodzeniem, Niedzielski co tydzień odbierał w ten sam sposób „tygodniówkę“

i zawsze udawało mu się, aż do dnia onegdajszego.

We wtorek Niedzielski, jak zwykle, wypełnił blankiet, lecz w ten sposób, że jest już po chorobie i wraca już do pracy, wobec czego za okres od 15 do 25 stycznia

należało mu się 75 złotych, 90 groszy.

Tym arzem jednak podpis dr. Arcy na blankiecie nie wyglądał tak jak zwy-

kle i rachmistrz lecznicy, Stanisław Dominiak, zauważył to odrazu.

Nie chcąc sponosić piaszka rachmistrz nie powiedział. Niedzielskiemu, lecz jak zwykle dał mu kolejny numer, by następnego dnia rano zjawił się po pieniądze.

Następnie Dominiak podzielił się ze swymi podejrzeniami z kierownikiem lecznicy, a ten z kolei zawiadomił o tem komisję kontrolującą, która stwierdziła, że

podpis dr. Arcy na blankiecie jest sfałszowany

Centrala kasy chorych postanowiła, by Niedzielskiego oczekiwał nazajutrz przedstawiciel inspekcji Małecki.

Gdy Niedzielski zjawił się, kasjer oświadczył, że mu brak pieniędzy, więc wypłaci tylko drobniejsze sumy innym interesantom i

poprosił Niedzielskiego, by poczekał w kasie.

Niedzielski poczuł coś i usiłował zbiec, lecz zatrzymano go i

wezvano policję, która odprowadziła go do urzędu śledczego.

Stwierdzono, że Niedzielski pobrał razem około 1000 zł, na podstawie sfałszowanych kwitów, wobec czego sprawę oddano władzom sądowym. (b)

„Szwajcarzy“ w opałach.

Podwyżka taryfy za prąd unieważniona.

Min. robót publicznych wezwało elektrownię do cofnięcia zarządzenia o podwyżce.

Jak wiadomo łódzkie towarzystwo elektryczne postanowiło podwyższyć taryfę za prąd, począwszy od 1 stycznia b. roku.

Przeciw takiej podwyżce, która nie znajduje usprawiedliwienia, wobec niezmienionej ceny węgla i robocizny i naksuwać musi przypuszczenia, że chodzi tylko o zwiększenie dochodów elektrowni, zaprotestowały u p. wojewody Darowskiego związki przemysłowe.

Na skutek tego, jak się dowiadujemy p. wojewoda Darowski w dniu dzisiejszym telefonicznie zwrócił się do mini-

stra robót publicznych z prośbą o niedopuszczenie do takiej podwyżki.

Ministerstwo robót publicznych w ciągu godziny doniosło p. wojewodzie, że równocześnie reskryptem swoim wzywa kategorycznie łódzkie elektrownie do cofnięcia zarządzenia o podwyżce i wyznacza termin do końca stycznia dla wykonania wezwania ministerstwa.

Należy się spodziewać, że łódzkie tow. elektryczne zastosuje się do opinii rządu i unieważni dokonaną podwyżkę taryfy za prąd.

Przeciwko tworzeniu „komitetów bezrobotnych“

występuje energicznie komisja centralna związków zawodowych.

Emigracja robotnicza winna być kierowana do Ameryki południowej.

Na ostatnim posiedzeniu komisji centralnej związków zawodowych poruszono cały szereg spraw robotniczych pierwszorzędnej wagi.

W pierwszym rzędzie omawiano sprawę płac pracowników państwowych i przyjęto następującą rezolucję:

„Komisja centralna związków zawodowych postanawia zwrócić się do klubu P. P. S. w sejmie, aby przy ustawie o równowadze budżetowej, członkowie tego klubu starali się o przeprowadzenie daleko idącej progresji przy redukcji płac pracowników państwowych, oraz by przeciwstawili się bezwzględnie redukcji płac w najniższych kategoriach pracowniczych, poczynając od kategorii X w dół.

Następnie omawiano sprawę groźnej sytuacji robotników włókienniczych w Łodzi i wskazywano, że przemysłowcy chcą wybrnąć z sytuacji kosztem zarobków robotniczych i dają do przeciwstawienia się doliczaniu wskaźników statystycznych za ostatni okres.

W sprawie tej przyjęto następującą rezolucję:

„Komisja centralna związków zawodowych zwraca się do wszystkich związków z wezwaniem do energicznego przeciwstawienia się wszelkim próbom przedsiębiorców, zmierzających do od-

mowy wypłacania wskaźnika drożyzniwego.“

Dalej rozpatrywano sprawę bezrobocia i wskazywano, że na terenie związków zawodowych rozpoczęła się akcja nieodpowiedzialnych czynników, które wyzyskują ferment wśród bezrobotnych w Łodzi i okolicy i

przystąpili do tworzenia specjalnych organizacji bezrobotnych wobec czego centralna komisja wzywa związki zawodowe

do przeciwstawienia się tworzeniu t. zw. komitetów bezrobotnych

które nie są przed nikim odpowiedzialne i mogą nadużyć bezrobotnych do podejmowania akcji sprzecznych z interesami bezrobotnych, oraz sprzecznych z interesami pracujących robotników.

Komisja centralna związków zawodowych poleca związkom prowadzenie nadal energicznej walki w obronie interesów bezrobotnych we własnym zakresie.

Na tem samym posiedzeniu omówiono kwestię emigracji robotniczej i stwierdzono, że

zadaniem państwowego urzędu emigracyjnego jest wyszukanie nowych terenów emigracyjnych,

które znaleźć można jedynie w krajach Ameryki południowej. (b)

Za nieprzestrzeganie przepisów sanitarnych skazano szereg właścicieli sklepów na grzywnę

Na skutek protokołów, sporządzonych przez komisje sanitarne za nieprzestrzeganie przepisów sanitarnych, komisarjat rządu na m. Łódź skazał w drodze administracyjnej niżej wymienione osoby na grzywny:

Oskara Lisnera, Gdańska 144, na 20 zł., Karola Kozłowskiego, Kilińskiego 158 na 20 zł., Herszka Fisza, Kilińskiego 47 na 2 dni bezwzględnej aresztu, Pawła Gabryjela, Wiznera 15 na 20 zł., Teofila Mikołajewską, Staro Wólczańska 19 na 10 zł., Wawrzyńca Korposa, Wiznera 35, na 10 zł., Helenę Sobieraj, Rzgowska 87 na 10 zł., wszystkich wymienionych za antysanitarny stan posesji.

Prócz tego skazano za antysanitarny stan sklepów:

Franciszka Barłogę, Rzgowska 100—na 10 zł., Walentego Kowalczyka, Rzgowska 109 na 10 zł., Suro Krochmalnik, Wolborska 14 na 5 zł.,

Pozatem za sprzedaż pieczywa w warunkach antysanitarnych na targowisku Leonardta ukarano:

Fiszla Pińczewskiego, Suro Goldfarb Ruchle Goldlajch po 15 zł. każdego.

Wreszcie ukarano Stasiaka Marcina, Lipowa 25, za wylanie nieczystości w nieodpowiednim miejscu na 5 zł., Ieka Majera Pakute, Nowomiejska 26 za antysanitarny stan piekarni na 35 zł., oraz Michała Otubka, Rzgowska 123 za utrzymanie obory w stanie antysanitarnym na 10 złotych.

O przedłużeniu nadzoru prosi firma „B. Wachs“.

Na wczorajszej sesji wydziału handlowego sądu okręgowego w Łodzi rozpatrywane było podanie fabryki wyrobów wełnianych B. Wachs o przedłużenie terminu nadzoru sądowego o dalsze 6 miesięcy.

Odnosne podanie wniósł adw. Osiecki, który wskazał, że część wierzycieli została już spłacona, a 54 reprezentujących 1.300.000 zł. wierzycieli pismiennie wyraziła zgodę na prolongatę

Sąd przedłużył czas trwania nadzoru do dnia 1 lipca br. (b)

Fabryki mają być uruchomione.

Projektowane są również roboty publiczne na szeroką skalę. Angażowanie robotników odbywać się będzie za pośrednictwem związków zawodowych.

Na wczorajszym zebraniu delegatów związku zawodowego „Praca”, kierownik związku p. Kazimierzczak referował sprawę bezrobocia, zapomóg i kryzysu w przemyśle.

Co do bezrobocia referent wskazał, że postępuje ono nadal, aczkolwiek już nie w takich rozmiarach jak poprzednio. Rząd zamierza rozpocząć roboty publiczne a mianowicie budowę kanalizacji oraz

przeniesienie stacji fabrycznej na Władzew.

Budowa kanalizacji będzie prowadzona nie tak, jak latem, lecz pod kierownictwem związków zawodowych i więcej nie powtórzy się to, czego świadkami byliśmy przy robotach w roku ubiegłym, gdy robotnikom kanalizacyjnym płacono głodowe zarobki, a traktowano ich jak niewolników.

Na konferencji w tej sprawie u wojewody związku zawodowe wystawiły postulaty, by dniówki robotników kanalizacyjnych były znacznie podwyższone i aby

angażowanie robotników odbywało się za pośrednictwem związków zawodowych.

P. Kazimierzczak uważa, że aczkolwiek p. wojewoda miał zamiar uruchomić te prace w lutym, to jednak przed marcem nie uda się zatrudnić bezrobotnych,

aczkolwiek ilość ich zmniejszyłaby się o 6000 osób. W sprawie zapomóg jest obecnie nadzieja, że sprawy te załatwiane będą

rażniej niż dotychczas z powodu zwiększenia ilości biur rejestracyjnych i wypłat.

Pozatem poseł Waszkiewicz zabiegać będzie w Warszawie o przedłużenie zapomóg na miesiąc luty.

W końcu referent poruszył sprawę kryzysu i stwierdził, że ostatnio daje się zauważyć minimalne polepszenie sytuacji

i że w drobnym i średnim przemyśle nie które fabryki mają być uruchomione, a również fabryka Eizerta ma pracować 6 dni w tygodniu.

Rząd aczkolwiek daje bezrobotnym zapomogi, to jednak przemysłem łódzkim nie zajmuje się, gdyż w przeciwnym razie zauważyłby złą wolę przemysłowców, którzy w znacznej mierze ponoszą odpowiedzialność za kryzys.

Twierdzenie przemysłowców, że

koszta produkcji w Polsce są zbyt wysokie — jest nieprawdziwe

gdyż są one niższe od kosztów w Niemczech lub Czechach, a jeżeli nie możemy konkurować z innymi państwami, to z winy przemysłowców, którzy nie starają się o rynki zbytu, a myślą jedynie o tem, jak wyzyskać robotnika.

Podczas dyskusji wskazywano, że w biurach wypłat panuje taki ścisk, że na przykład w biurze na Pańskiej w ciągu jednego dnia wzywano cztery razy pogotowie

do pogniecionych w ogonkach i że formalności załatwiane są w sposób wysoce biurokratyczny. (b)

Dlaczego unika nas kapitał zagraniczny?

Odstrasza go nasz nadmiernie wybujały fiskalizm.

„Przemysł Metalowy” podaje następującą, niezmiernie ciekawą informację:

Jeden z wybitnych przemysłowców polskich, odpowiadając na zapytanie swego angielskiego przyjaciela, który informował się o kosztach założenia przedsiębiorstwa przemysłowego w Polsce, za dał sobie trud zestawienia tych kosztów wychodzących z założenia, że przedsiębiorstwo będzie spółką akcyjną z kapitałem zakładowym (akcyjnym) 1.000.000 złotych, z którego 400.000 zł. będzie wydane na zakup nieruchomości, wreszcie po zostanie 350.000 zł. stanowiąc będzie kapitał obrotowy przedsiębiorstwa.

Koszty były następujące:

1. Stempel od podania do ministerstwa przemysłu i handlu: 35 zł. za podanie i po 0.40 zł. za każdy załącznik, razem około 40 zł.
2. Podatek emisyjny w ministerstwie skarbu: 4 procent od kapitału akcyjnego 50 tys. zł.
3. Podatek giełdowy: 4 proc. od kapitału akcyjnego 40.000 złotych.
4. Urzędowe ogłoszenie akcyjnego

statutu w „Monitorze Polskim”: od 1.000 zł. do 1.500 zł., średnio 1.250 zł.

5. Wciągnięcie do rejestru handlowego i ogłoszenie o tem — około 1 i pół procent 15.000 złotych.

6. Opłaty notarialne za protokół 1-go zgromadzenia akcjonariuszów — 1 proc. 10.000 zł.

7. Podatek aljenacyjny przy nabywaniu nieruchomości:

6 procent od 400.000 zł. — 24.000 zł.

8. Podatek stemplowy przy nabywaniu nieruchomości:

1 procent od 250.000 zł. — 2.500 zł.

9. Opłaty notarialne za akty nabywania nieruchomości i ruchomości:

około 1 i jedna czwarta proc. od 650.000 8.125 zł.

10. Wynagrodzenie adwokata za pomoc prawną:

około jedna czwarta proc. od kapitału zakładowego 2500 zł.

Ogółem 117.415 zł.

Czyli około 11 i trzy czwarte proc. od kapitału zakładowego przedsiębiorstwa.

STYPENDJA

„ILUSTROWANEJ REPUBLIKI”

Czterech czytelników „Ilustr. Republiki” może się wykształcić bezpłatnie na zawodowych szoferów!

Polska do ostatnich niemal miesięcy, należała do krajów o bardzo słabo rozwiniętym ruchu automobilowym.

Podczas gdy np. w Ameryce jeden samochód przypada na 5 mieszkańców, w Polsce stosunek ten przedstawia się obecnie jako 1:2000. — Jednakże ostatnie miesiące zaznaczyły się gwałtownym wzrostem rozwoju komunikacji samochodowej.

Począyna się patrzeć na samochód już nie jako na luksus, dostępny jedynie uprzywilejowanym, lecz jako na artykuł pierwszej potrzeby, jako na środek lokomocji, zarówno prywatnej, jak i pasażerskiej.

Do założonych w Polsce zawodowych szkół szoferkich garnie się coraz większa ilość słuchaczy, zarówno ze sfer inteligencji, jak i rzemieślników, którzy pragną wykształcić się na ukwalifikowanych kierowców.

Wydawnictwo „Il. Republiki” w porozumieniu z zatwierdzonymi przez ministerstwo oświaty Kursami Kierowców Samochodowych W. Wojny (Piotrkowska 91) oharuje

4 stypendja dla swych Czytelników

które zezwola im na korzystanie z bezpłatnej nauki na tych kursach. Opłata za całkowity kurs wynosi 250 złotych — tak więc w sumie ogólnej stypendja te

wynoszą sumę 1000 złotych

Po ukończeniu kursów i zdaniu egzaminu, kursy wydają świadectwa według wzoru zatwierdzonego przez Ministerstwo Oświaty, a równocześnie Zarząd kursów przedstawia słuchaczy Wojewódzkiej Komisji Egzaminacyjnej dla uzyskania prawa jazdy w obrębie całej Rzeczypospolitej Polskiej.

Kto może uzyskać stypendjum?

Cztery bezpłatne stypendja „Il. Republiki” na Kursach p. W. Wojny, podzielone będą w ten sposób, iż uzyska je trzech Czytelników oraz jedna Czytelniczka. O przydział stypendjów ubiegać się mogą wszyscy Czytelnicy i Czytelniczki „Il. Republiki”. W tym celu należy składać do redakcji „Il. Republiki” (wyłącznie listownie — zgłoszeń osobistych redakcja nie przyjmuje) odpowiednio umotywowane podania, które w razie żądania redakcji poprzez należy dowodami. Zwracamy uwagę, iż redakcja nie odpowiada za zwrot dowodów nadesłanych, a przez redakcję nie żądanych.

Redakcja wybierze z nadesłanych podań — podania osób najwięcej zasługujących na przyznanie im stypendjum i w drodze losowania przyzna 4 miejsca na Kursach Kierowców. Osoby zamieszkujące muszą oczywiście zapewnić sobie w Łodzi mieszkanie i utrzymanie.

W myśl obowiązujących przepisów stypendziści zakwalifikowani będą musieli przedstawić na Kursach świadectwo moralności oraz świadectwo zdrowia.

Do każdego podania dołączyć należy wycinek niniejszego obwieszczenia, zaopatrzonego podpisem kandydata na znak, iż zapoznał się on z warunkami stypendjum.

(podpis)

Termin nadsyłania podań upływa dniami 5 lutego. Koperty z podaniami należy adresować: Redakcja „Il. Republiki”, Łódź, „Stypendja szoferkie”.

Wiadomości sportowe.

ZAWODY KOLARSKIE W FILHARMONII.

Jak się dowiadujemy, sekcja kolarska S. S. Union projektuje zorganizowanie pierwszych w Łodzi zawodów kolarskich na „home-trenerach”.

Powyższe zawody odbędą się najprawdopodobniej w połowie lutego w sali Filharmonii.

MISTRZOSTWO WĘGIER W ŁYŻWIARSTWIE.

Budapeszt, 28 stycznia

Doroczne zawody o mistrzostwo Węgier w jeździe szybkiej przyniosły zwycięstwo Eotresowi, który osiągnął na 500 mtr. 49,8, 1500 mtr — 2:46 i 5000 mtr. — 10:00,2.

TURNIEJ TENNISOWY NA RIVIERZE

Cannes, 28 stycznia

Półfinały gry pojedynczej panów w międzynarodowym turnieju „Metropole Club” przyniosły następujące wyniki: Brungnon — Aeschliman 6:2, 6:1, Czwarty — Mayes 3:6, 8:10. Półfinały gry pojedynczej dla pań: miss Wills — Contostavios 6:4, 6:4, Vlasto — Cadle 6:2, 6:2. W grze mieszanej para Kleina del i panna Roy pobita została przez parę miss Pethell i Aeschliman 4:6, 0:6.

Sensacyjny mecz Lenglen — Wills rozegrany zostanie dopiero w turnieju Carlton Club w Nicei w pierwszej połowie lutego.

Cannes, 28 stycznia

Rozegrany w dniu wczorajszym finał gry pojedynczej dla pań przyniósł spodziewane zwycięstwo amerykańce Wills która pobita francuskę Vlasto 6:3, 7:5. Panna Vlasto prowadziła w drugim secie 5:3.

IGRZYSKA AFRYKAŃSKIE W R. 1927.

Paryż, 28 stycznia

Jak już zapowiadaliśmy w roku 1927, egipski komitet olimpijski organizuje „o'lympjade” afrykańską. Igrzyska te odbędą się w kwietniu 1927 w Aleksandrii, gdzie będzie zbudowany specjalny stadion na 25 tysięcy osób. Na program igrzysk składają się wszelkie sporty, a więc lekkaatletyka, piłka nożna, kolarstwo, gimnastyka, szermierka, podnoszenie ciężarów, walka grecko-rzymska, boks, wioślarka, pływanie, sporty kobiece oraz lawn-tennis. Przy egipskim komitecie olimpijskim utworzył się związek egipskiej prasy sportowej, który zajmuje się wszelkimi kwestjami, dotyczącymi spraw dziennikarskich podczas igrzysk.

OSTATNIE WYNIKI MATHIENSENA.

Oslo, 28 stycznia

Światowy rekordzista łyżwiarski, a obecnie zawodowy trener Oscar Mathiensen osiągnął ostatnio w Sagnefjord w biegu 500 mtr. — 44,2 sek., a w biegu 1500 mtr. — 2:26,8. Mathiensen otrzymał niedawno od słynnego menagera amerykańskiego Tex Rickarda propozycję przyjazdu do Ameryki za 5.000 dolar.

LEKKA ATLETYKA ZAGRANICĄ

Paryż, 28 stycznia

Wielki bieg na przełaj zorganizowany przez redakcję „L'Auto” przyniósł zwycięstwo Marchalowi (10 klm. — 33:34), II-gi Thierre, III-ci Robert, 4-ty Caude, 5-ty Dolques, 6-ty Leclerc.

Startowało około 500 zawodników.

Wrocław, 28 stycznia.

Zawody w krytej hali dały następujące wyniki: 60 mtr. — Kornig 7,2 sek. 1000 mtr. — 1) Schoeneman 2:37,4, 2) Pelzer 2:42,3, 3) Becher 2:43. Sztafeta 3 X 1000 m. — S. C. Schlosen 8:21.

Z RUCHU WYDAWNICZEGO

„Sztuki piękne”. Numer 4-ty (2-go rocznika), ukazał się już w handlu.

Treść jego jest następująca: 1) Wojciech Weiss — napisał Stanisław Świerz 2) Mozaika — napisał Tadeusz Seweryn 3) Salon doroczny w Warszawie — napisał Mieczysław Treter, 4) Kronika artystyczna.

Numer zdobi 42 reprodukcji w tekście, i 2 rotogravjury z obrazów Wojciecha Weissa.

Cena egzempl. 5 zł., prenumerata kwartalna 14 zł.

Do nabycia we wszystkich księgarniach i w administracji „Sztuk Pięknych”, Kraków, Wolska 19.

Wystawa obrazów malarzy łódzian.

Dowiadujemy się, że w ciągu najbliższych kilku dni otwiera swe podwoje wystawa obrazów łódzkich malarzy.

Jako awangarda tworzącego się stowarzyszenia plastyków w Łodzi występuje siedmiu malarzy, których twórczość artystyczna nadała za malarstwem zachodnio-europejskim i jedynie skąpe warunki kulturalne naszego miasta były dotychczas przeszkodą zbliżenia się ich do społeczeństwa.

Nazwiska wystawców są: Brauner, Kudewicz, Hiller, Hirsziang, Szpigiel Kołakowski i Finkelstein.

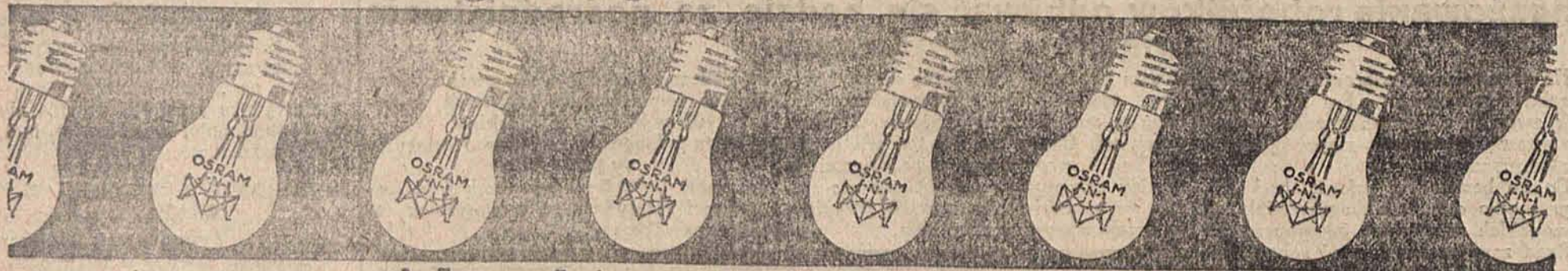
Zrzeszenie się powyższych malarzy nie jest zwykłym przypadkiem. Jest to zdrowy odruch łączenia się we wspólną tę artystów, nadających się za nowoczesnym życiem artystycznym kraju i zagranicy. Kierowani powinnością szerzenia kultury plastycznej, wyjątkowo u nas za niedbanej, zapoczątkowują oni wystawę nowy etap w propagandzie malarstwa.

PODWIECZOREK-DANCING.

W niedzielę, dn. 31 b. m. o godz. 5-cj popoł. odbędzie się w nowo utworzonej, wirtownej „Sali Pomarańczowej” (Moniuszki 1) podwieczorek-dancing na rzecz Pogotowia Nocnego przy łow. Linas Hacedek.

Bogaty program artystyczny, doborowe orkiestry, tańce, które przeciągną się do późnej nocy, oraz szlachetny cel zapewniają imprezie wielkie powodzenie.

Nowy typ Osramówki

jako podstawowa jednostka przyszłości.
Zwróćcie uwagę na nowy kształt gruszkowy.

Polska Żarówka OSRAM SpA Warszawa, Królewska 11.

TEATR MIEJSKI

Dziś, w piątek, 16-ta premiera sezonu: pogodna, wesoła, przemiła komedia salonowa francuska świetnej spółki autorskiej de Fiers'a, Callavet'a i Rey'a „Ladna historia” (La belle aventure) w wyjątkowej atrakcyjnej obsadzie z udziałem dwóch gościnnie występujących wybitnych artystek Teatru Polskiego w Warszawie: Marii Malickiej i Zofii Czaplinskiej, z Izą Kozłowska w trzeciej roli kobiecej, oraz z pp.: Alfredem Szymańskim i Jerzym Woskowskim w głównych rolach męskich. W innych rolach pp.: Halina Łapińska, Dunajewska, Tatariewiczówna, Włoszynowska, Białoszczyński (hr. d'Égizon), Kłiszowski, Krzemieński, Jerocki, Mroziński i inni. Reżyser Władysław Ryszkowski. Dekoracje Bolesława Kudewicza. Świetna, atrakcyjna komedia (grana w warszawskim Teatrze Małym 70 razy z rzędu) w tej samej obsadzie grana będzie jutro wieczorem oraz w niedzielę. Na obydwu przedstawieniach kasa zamawiań sprzedaje już bilety.

TEATR POPULARNY.

Dziś, w piątek na rzecz odbudowy klasztoru w Lutomięsku „Krzyżacy”, historyczny dramat w 8 obrazach z powieści H. Sienkiewicza. Ceny biletów najniższe.

W sobotę o godz. 4-ej popoł. dla młodzieży szkolnej po cenach najniższych „Krzyżacy”. Wieczorem o godz. 8.15 po cenach najniższych premiera arcyzabawnej krotkowił w 3-ach aktach p. t. „Jarmark małżeński”. Reż. M. Bielecki.

Z KONSERWATORJUM MUZYCZNEGO H. KIJENSKIEJ

Konserwatorium H. Kijenskiej (Traugutta 9) organizuje w bieżącym sezonie w rozszerzonym lokalu szereg koncertów i odczytów z dziedziny sztuki muzycznej, z udziałem najwybitniejszych wykonawców i teoretyków polskich. Zrozumiałem jest, jak wielkim będzie znaczenie kulturalne tych koncertów a zwłaszcza interesujących i fachowych prelekcji, których brak dotychczas tak dotkliwie daje się odczuć każdemu, kto naprawdę głęboko interesuje się sprawami sztuki. To też z prawdziwą radością powinna witać inteligencja łódzka zamiar sprowadzenia największego kompozytora naszego Karola Szymanowskiego, znanego twórcy i uczonego muzykologa H. Opieńskiego i innych.

W niedzielę 31 stycznia o godz. 8 i pół wiecz. odbędzie się 1-szy koncert z zapowiedzianego cyklu. Wykonawcami będą: znana świetna pianistka Marja Wilkomirska, oraz ceniony powszechnie wiolonczelista Kazimierz Wilkomirski.

Program zawiera m. in. utwory Beethowena (Sonata fortepianowa c-moll op. 111), Bacha (Suita wiolonczelowa c-moll), Saint-Saens'a — (koncert wiolonczelowy) oraz szereg dzieł Debussy'ego Ravela, Rachmaninowa, Skriabina i innych.

Bilety w cenie 3 zł. (dla uczniów konserwatorium 1 zł. 50 gr.) są do nabycia w kancelarii konserwatorium (Traugutta nr. 9).

DZISIEJSZY ODCZYT TADEUSZA WIENIAWY-DŁUGOSZEWSKIEGO

Dziś, t. j. piątek, dnia 29 stycznia r. o godz. 8 wiecz. w sali Filharmonji — Karłowicza 20, wygłosi odczyt znany publicysta i redaktor Tadeusz Wieniawa Długoszewski na temat „W martwym domu” (W więzieniu).

Bilety sprzedaje kasa Filharmonji w cenie od 30 gr. do 1,50

PAST kupuje wszystko w Szwecji.

Materiał krajowy — według opinii dyrekcji — jest znacznie gorszy i zbyt drogi.

P. Ulejski twierdzi, że podniesienie opłat instalacyjnych nie wpłynie na ilość abonentów.

Nagle podniesienie opłat telefonicznych, o którym donosiła onegdajsza „Il. Republika”, oraz duże wrażenie w mieście wywołane tą podwyżką skłoniło nas do zasięgnięcia opinii w tej sprawie dyrektora łódzkiej stacji telefonicznej p. Ulejskiego.

— Jaka jest właściwie przyczyna tej podwyżki? — pytamy na wstępie.

— Na obecną podwyżkę złożyło się kilka przyczyn, i to bardzo poważnych.

Najważniejszą przyczyną jest to, że aparaty telefoniczne oraz połączenia kablowe kupujemy nie w kraju, ale w Szwecji, płacąc za wszystko dolarami.

Dziwi panów zapewne, że nie kupujemy tego w kraju. Niestety, pomimo najszerszych chęci, nie możemy popierać naszego krajowego przemysłu, pomimo że w koncesji naszej jest specjalny paragraf, który nakazuje nam kupować w miarę możliwości eksponaty przemysłu krajowego.

Jeden raz tylko zakupiliśmy pewną

ilość kabli w firmie „Kabel Polski” w Poznaniu i, mogę pana zapewnić, że więcej nie kupimy tam nigdy.

— Dlaczego?

— Po pierwsze z tego powodu, że wyroby firmy „Kabel Polski” są tak „pierwszorzędnej jakości”, że zaraz po założeniu pękają, po drugie zaś dlatego, iż nie są one wcale tańsze od wyrobów za granicznych.

Druga przyczyna podwyżki jest zgoła odmiennej natury.

Cena zakładania aparatów telefonicznych od dwóch lat pozostaje bez zmiany, w międzyczasie zaś zarobki urzędników wrosły o czterdzieści kilka procent, inaczej mówiąc

robocizna podrożała prawie o połowę.

Dziwi pana zapewne, że podwyższamy opłatę akurat w tym czasie kiedy do lar jest mniej więcej ustabilizowany.

Otóż mogę panu oświadczyć, że już przed prawie pół rokiem wnieśliśmy od-

powiednie podanie do ministerstwa spraw wewnętrznych.

Ministerstwo z zupełnie zrozumiałych względów, nie chciało bowiem a-probować podwyżki która mogła wywołać ogólną falę drożyzny, zwlekało z załatwieniem naszego podania i dopiero w ubiegłym tygodniu zaakceptowało naszą prośbę.

— Czy nie sądzi pan, że podwyżka ta wpłynie ujemnie na ilość nowych abonentów? — pytamy.

— Sądzę, że nie. Ten, kto potrzebuje telefonu, nie będzie robił kwestji dla 110 złotych twardziej jeśli zrozumie dokładnie, że podwyżka ta jest wywołana koniecznością.

Gorzej znacznie byłoby, gdybyśmy zmuszeni byli podwyższyć abonament miesięczny

na szczęście jednak, do tego nie dojdzie w każdym razie będziemy się wszelkimi siłami starać nie dopuścić do tego.

— Czy dzięki tym nowym, dodatkowym wpływom, zamierzacie panowie rozszerzyć sieć telefoniczną w Łodzi?

Tak, i to w bardzo znacznym stopniu. Mogę pana zapewnić, że do lipca r. b. we wszystkich nawet najdalszych peryferiach miasta będą przeprowadzone kable,

tak, że otrzymanie nowego aparatu będzie bagatelką i potrwa najwyżej dwa dni.

Obecnie łódzka stacja telefoniczna ma prawie 5.000 abonentów, zatrudnia 75 telefonistek, łącznie z naczelniką stacji i dwiema kontrolerkami.

W związku z rozszerzeniem sieci telefonicznej, będziemy musieli również powiększyć stację telefoniczną, przez sprowadzenie kilku nowych aparatów i zaangażowanie nowych sił pracowniczych.

Sądzę, że ilość abonentów powiększy się mniej — więcej o 2—3 tysięcy.

— Na zakończenie, pozwolimy zadać sobie pytanie, odbiegające nieco od tematu, czy sądzi pan, że może w Łodzi dojść do strejku telefonistek

które zechcą poprzeć swe warszawskie koleżanki?

— Myślę, że do tego nie dojdzie, choćby dla tego, że najprawdopodobniej P.A.S.T. załatwi kompromisowo zatarg z telefonistkami.

Jeśliby zaś ewentualność taka zaszła, wtedy będziemy postępować bezwzględnie i bezwzględnie zaangażujemy nowy personel, żeby nie dopuścić do tych rzeczy, jakie obecnie się rozgrywają w stolicy.

Odczyty Czerwonego Krzyża.

Staraniem Czerwonego Krzyża w niedzielę, dnia 31 stycznia r. b. o godz. 12 min. 30 w poł. w sali Polskiej YMCA, Piotrkowska 89, p. dr. Józef Kon wygłosi odczyt n. t. „Wpływ światła na rozwój dziecka”.

Wstępnie na odczyt bezpłatne.

Rozwiązania rady miejskiej domaga się łódzka organizacja P. P. S.

Walne zebranie członków polskiej partii socjalistycznej okręgu łódzkiego przyjęło następującą rezolucję:

„Walne zebranie członków polskiej partii socjalistycznej okręgu łódzkiego stwierdza:

Obecna gospodarka samorządu łódzkiego

prowadzi miasto do ruiny i kompromitacji gospodarczej

narażając mieszkańców naszego miasta na olbrzymie straty.

Zaprzaszczanie elektrowni łódzkiej i oddanie jej w ręce prywatnych kapitalistów mimo wyraźnego sprzeciwu prokuratorji generalnej, oraz walki i wskazania prawnych sprzeciwów ze strony opozycji w radzie miejskiej; ostatnio ujawnione w sądzie okręgowym

działanie na szkodę skarbu państwa niższe opodatkowanie obiektów elektrowni na czym skarb państwa stracił ok. 300 tys. złotych przegrany proces przez magistrat wytoczony jednej z redakcji za rzekome zniesławienie w sprawie elektrowni — jest potwierdzeniem wyżej wysuniętych zarzutów.

Specjalne opodatkowanie podatkami państwowymi produktów spożywczych przez wydział handlowy magistratu i niewpłacanie tych podatków do kasy skarbowej, aż dopiero zdemaskowanie przez irakeję P. P. S. położyło kres powyższemu dowodzi, że

magistrat nakłada na ubogą ludność ciężary podatków konsumcyjnych,

czyli pośrednich i naraża skarb państwa na olbrzymie straty.

Chaotyczna i bez żadnego przygotowania planów i podstaw finansowych a skrojona tylko na efekt zbliżających się wyborów, t. zw.

budowa kanalizacji i wodociągów narażiła miasto na straty.

i obniżenie gospodarczej powagi miasta wobec finansistów krajowych, jak również zagranicznych, do których miasto zwraca się po długoterminową pożyczkę.

Rozrzutność i szafowanie majątków miejskich przez

zakupywanie i rozdawanie mieszkań urzędnikom magistratu

należącym do partji rządzącej w radzie miejskiej, zakupywanie samochodów reprezentacyjnych, malowanie portretów obecnych i byłych rządców miasta w chwili, gdy z braku funduszy magistrat zamyka szkoły, domy wychowawcze dla dzieci i redukuje szpitalnictwo, rozdawanie placów miejskich instytucjom i towarzystwom, nie mającym nic wspólnego z dobrem publicznym,

prowadzenie z nienawiścią nienawiścią rugów partyjnych wśród pracowników miejskich,

wydalanie nawet najzdolniejszych urzędników tylko z tego powodu, iż nie podzielają przekonania politycznych obecnej większości rządzącej — świadczy o tem jak lekomyślną i szkodliwą dla interesów miasta jest obecna gospodarka gminy.

Przez podobną gospodarkę zostało podważone zaufanie szerokich mas robotniczych w utrwalanie szerokiego samorządu municypalnego i spowodowało ostrą kontrolę władz nadzorczych,

t. j. województwa, co zniekształca ideę samorządu gminnego.

Zważywszy powyższe, jako działalność na szkodę miasta,

klasa robotnicza nie ma zaufania do przedstawicieli obecnej zarządu gminy m. Łodzi,

przeło domaga się rozwiązania rady miejskiej i zarządzenia nowych wyborów.

Budżet cyfrowy i „faktyczny“

mają jedną cechę wspólną: są oparte na niezbyt pewnych przypuszczeniach.

Najważniejszym zagadnieniem skarbowym w r. b., które będzie miało decydujący wpływ na całokształt naszych stosunków gospodarczych jest budżet.

Ze względu na to, iż sprawa ta jest skomplikowana pragniemy poświęcić jej nieco uwagi. Przedewszystkiem należy wyłomaczyć na czym polega różnica między t. zw. preliminarzem cyfrowym a preliminarzem faktycznym.

Preliminarz cyfrowy określa sumę wydatków na 1,730 milionów; natomiast preliminarz faktyczny uwzględnił sumę wydatków w wysokości 1,600 milj. dyskontując z góry oszczędności, jakie przeprowadzi komisja dra Bobrzyńskiego, która zajmuje się reorganizacją administracji i przedsiębiorstw państwowych.

Ujęty cyfrowo wynik prac tej komisji ma dać oszczędność 130,000,000 w dziedzinie administracji i 72,000,000 w dziedzinie przedsiębiorstw państwowych, która w tych ostatnich, wyrazi się przez wzmoczenie o tę sumę, ich dochodowości.

Pojęcia budżetu cyfrowego i faktycznego wprowadzono dlatego, iż dla zrealizowania tego ostatniego jest koniecznym ustawodawcze przeprowadzenie szeregu zmian, które zaprojektuje komisja dra Bobrzyńskiego.

Jeśli mamy operować abstrakcjami, to należy stwierdzić, iż „ewolucja budżetu” czyni postępy.

P. Grabski przedstawił projekt budżetu wydatków w wysokości 1,999 milionów; p. Zdziechowski najpierw chciał wydatkować 1,730 milionów, a pragnie się ograniczyć na 1,600 milionach. Tym czasem w najlepszym razie nie powinniśmy wydać więcej, niżeli 1,500 milionów.

Należałoby się jednak zastanowić nad tem, w jakiej mierze realnym jest t. zw. preliminarz faktyczny. Jeśli przyjmiemy nawet, iż dochody i wydatki preliminarza cyfrowego są realne, to mimo to pozostaje otwarta kwestja:

1) Czy nieudolnie prowadzone przedsiębiorstwa państwowe, będą mogły dać w obecnych koniunkturach dodatkowy dochód w wysokości 72,000,000

2) czy projektowane przez dra Bobrzyńskiego reformy będą mogły być tak szybko wprowadzone w życie, by w r. b. oszczędności administracyjne wyniosły 130,000,000.

Nawet jeśli po szczegółowej analizie, będzie można dać twierdzącą odpowiedź, to wówczas pozostanie jeszcze do rozstrzygnięcia kwestja, o ile t. zw. preliminarz faktyczny, o ile t. zw. preliminarz cyfrowy, jest realny.

miniarz cyfrowy preliniujący wydatki na 1730 milj. i dochody na 1,528 milj. jest realny.

Realność jego zależy w pierwszym rzędzie od naszych wpływów podatkowych.

Aby móc w pewnej mierze wyobrazić sobie, jak przedstawiają się te sprawy, przytoczymy cyfry wpływów z podatku przemysłowego.

W drugim kwartale roku 1925 wynosiły 56,6 milj., spadły w trzecim na 39,8 milj., a w czwartym, po potrąceniu wpływów za świadectwa przemysłowe, na około 30,4 milj. złotych.

Nie da się zaprzeczyć, iż w obecnej chwili nic nie wróży nam poprawy naszej sytuacji gospodarczej. Co gorsza obroty w dalszym ciągu kurczą się. Nie pozostanie to oczywiście bez wpływu na wysokość podatków.

Skoro zaś dochody z podatku obrotowego się zmniejszają, to również inne źródła podatkowe nie dadzą sum preliniuowanych.

Jeśli zważymy, iż w roku Grabskiego t. j. 1925 kiedy nacisk śrubby podatkowej doszedł do niebywałego nateżenia, zdołano zebrać 1,584 milj. dochodów zwyczajnych, to jakże uda się p. min. Zdziechowskiemu wycisnąć z nas 1,528 milj., gdy zasady sprawiedliwości podatkowej mają być zachowane i nacisk podatkowy nie ma zdławić organizmu gospodarczego, dającego już tylko słabe oznaki życia.

Czy w tych warunkach t. zw. budżet faktyczny zostanie nim w istocie,

Oto pytanie, na które społeczeństwu będzie musiał odpowiedzieć p. minister skarbu.

DR. LESZEK KIRKIEN.

Ożywienie na rynku włókienniczym.

„Dolar manufakturowy“ jest obliczany przez każdą firmę dowolnie.

W bieżącym tygodniu na miejscowym rynku tkanin bawełnianych panuje stosunkowo bardzo znaczny ruch, spowodowany przyjazdem bardzo wielu kupców prowincjonalnych.

Przeważna większość odbiorców rekrutuje się w ostatnich dniach z pośród kupiectwa małopolskiego.

Głównym obiektem zapotrzebowania są już obecnie towary letnie, jako to: cągi, oksfordy, tkaniny białe itp.

Zaznaczyć należy, że już wczoraj sprawdzili się nasze przewidywania co do tego, że zerwanie umowy związkowej przez zjedn. zakł. Scheiblera spowodują unicestwienie całej akcji, mającej na celu ujednostajnienie kursu „dolara manufakturowego”. I tak wczoraj kursy podobnie, jak to miało miejsce przed uchwala związku eksportowego, kształtowały się do tego stopnia niejednolicie, że formalnie każda fabryka oblicza inaczej.

Firma Scheibler w dalszym ciągu stosuje niższy kurs w mieście, t. j. 6.50 (przy pokryciu gotówkowym), zaś Władzewska Manufaktura przystosowuje się, w myśl wystosowanej do swej klienteli zapowiedzi, do kursu Scheiblera.

Jako objaw nowy zanotować można stosowanie w charakterze zasady 1/3 części pokrycia za należność w gotówce i pozostałości w ednomiesięcznych weksłach.

Jeszcze dostępne warunki są oferowane przez miejscowe hurtownie przy sprzedaży niesezonowego zimowego towaru.

W tych wypadkach przyjmowane są w postaci pokrycia nawet miesięczne weksle 1/3 zaliczeniami kolejowymi.

☺

Tydzień bieżący po wielomiesięcznym najzupełniejszym zastoju przyniósł znaczną i raptowną poprawę na miejscowym rynku tkanin wełnianych.

W ciągu tego tygodnia przyjechał do Łodzi kupcy ze wszystkich zakątków kraju z wyjątkiem poznańskiego i Pomorza, gdzie większość firm wełnianych uzyskała konkursy.

Szczególnie wielu kupców przybyło ze Lwowa, Wilna, Warszawy i Równego.

Zapotrzebowanie dotyczyło wyłącznie towarów letnich: damskich i męskich ubraniowych, i gabardiny w modnych deseniach.

Wobec wzmoczonego zapotrzebowania i braku towarów na miejscowych składach, fabryki wełniane żądały częściowego pokrycia w gotówce. Mimo to jednak naogół dokonywano transakcji wyłącznie za weksle z przeciętnym terminem 90-dniowym. Terminy weksłowe wahały się od 80—120 dni.

Poza transakcjami bieżącymi podkreślić trzeba, że fabryki miejscowe otrzymują bardzo znaczną ilość zamówień na przygotowane już kolekcje letnich towarów. W związku z rozpoczęciem sezonu już w bieżącym tygodniu zwiększy się stan uruchomienia szeregu wełnianych przedsiębiorstw. J. C.

O „glejt bezpieczeństwa“ dla właściciela firmy „Lejb Bergier“.

Na wczorajszej sesji wydziału handlowego rozpatrywane było podanie adw. Missali o wydanie „glejtu bezpieczeństwa“ właścicielowi upadłej firmy Lejb Bergier.

Syndyk masy adw. Wejman stwierdził, że nie zdołał on ujawnić żadnego majątku zbiegłego przed aresztowaniem Bergiera, ani też ksiąg, które pozwoliłyby sporządzić bilans masy.

W tym stanie rzeczy wydanie glejtu na krótki okres byłoby dla wierzycieli pożądane.

Adw. Menkes w imieniu firmy „Oleum“ Sp. Akc., która ogłosiła dłużnikowi upadłość sprzeciwiał się wydaniu glejtu gdyż zachodzą tu wszystkie cechy złośliwego bankructwa.

Sąd po naradzie postanowił wydać glejt na przeciąg 1-go miesiąca.

Włosi kupują maszyny, proponując śmiesznie niskie ceny

W dniu wczorajszym ponownie przybyli do Łodzi włoscy pośrednicy w sprawie zakupu maszyn włókienniczych do wywozu zagranicę.

Narazie do żadnych nowych transakcji nie doszło, a to głównie z tej przyczyny, że włoskie konsorejum oferuje śmiesznie niskie ceny.

Tak npr. za pierwszorzędne warsztaty schoencherowskie proponują zagraniczni pośrednicy od 45 do 50 dolarów, wówczas gdy na miejscu przy obecnych nad wyraz trudnych warunkach można za warsztaty kortowe uzyskać do 80 dol. Zaznaczyć warto, że w czasie inflacji sprzedawano w Łodzi warsztaty po 400 do 450 dolarów.

Dolar w Łodzi.

W dniu wczorajszym na miejscowym rynku pieniężnym w obrotach prywatnych wynosił kurs dolara w płaceniu 7,37 i 7,39 w ządaniu. Wczorajem kurs wzmościł się do 7,40 w płaceniu i 7,42 w ządaniu.

Tendencja słaba. Ruch minimalny. Łódzki oddział Banku Polskiego ofiarował wczoraj za dolary 7,28.

Giełda urzędowa.

GOTÓWKA.

Dolary 7.30.

CZEKI.

Belgia 33.25.
Londyn 35.54, 35.50.
Nowy Jork jak gotówka
Paryż 27.40.
Praga 21.61.
Szwajcaria 140.87 i pół.
Wiedeń 102.75.

Papiery państwowe i listy zastawne.

Pożyczka dol. 64 w złotych 467.20.
Pożyczka kolejowa 119. 124.
Pożyczka konwersyjna 5 proc. 43.50, 8 procentowa 100.
4 i pół proc. listy zastawne ziemskie 20.75, 21.20.
4 i pół proc. obl. Tow. Kred. m. Warszawy przedw. 18.25, 18.
5 proc. obl. Tow. Kred. m. Warszawy 22, 21.50.

AKCJE.

Bank Dyskontowy 4.60, 4.50, 4.60.
Bank Zachodni 1.
Bank Handlowy 1.75.
Bank Zarobkowy 4.
Cerata 0.35.
Siła i Światło 0.20.
Częstocice 0.90, 0.87, 0.90
Węgiel 1.75, 1.95.
Nobel 1.50.
Lilpop 0.63, 0.70.
Norblin 0.90, 0.95.
Parowoz 0.24, 0.26.
Starachowice 1. 0.96, 1.01.
Żyrardów 7.50, 8.25.
Synd. Rolniczy 1.25.
Haberbusch 5.25.
Spiess 2.
Chodorów 4.70, 4.75.
Cukier 1.90, 2.15, 2.10.
Nafta 0.31.
Cegielski 0.20.
Modrzejów 2.45, 2.50.
Ostrowieckie 4.90, 5.10
Rudzki 1. 1.10.
Zieleniewski 9.25.
Jabłkowski 0.08.
Belpol 0.65, 0.70, 0.67.
Żegluga 0.90.

GIEŁDA LONDYŃSKA

Londyn, 28 stycznia
N. York 4.86 1-8 — 4.87 3-16
Holandia 12,11 i pół
Francja 129,60
Belgia 106,97 i pół
Włochy 120,55
Niemcy 20,41
Szwajcaria 25,20 i pół
Praga 164,05
Wiedeń 34,54
Warszawa 36,00

GIEŁDA PARYSKA.

Paryż, 28 stycznia
Londyn 129,45
Nowy Jork 26,63
Belgia 120,95
Włochy 107,75
Szwajcaria 515,25
Praga 78,80

GIEŁDA GDANSKA

Gdańsk, 28 stycznia
100 marek Rzeszy 123,296 — 123,604
100 złotych 71,04 — 71,21, czek na Londyn 25,19 i trzy czwarte, telegraficzna wypłata na Londyn 25,20 i trzy czwarte, na Warszawę 70,96 — 71,14, na Amsterdam 207,74 — 208,26.

Kto chce fo'ografować się!

tanio i dobrze niech śpieszy do
ZJEDNOCZONYCH FOTOGRAFÓW, Narutowicza 13
Sp. z ogr. odp. Tel. 25 00 (daw. Dzielna)
Uwaga: Niepogoda nie robi różnicy w zdjęciach
Zakład fot. jest czynny bez przerwy od 9r. do 7

Natalja Bruzda
udziela lekcji gry fortepianowej.
GDANSKA 43.
od 10—12 i od 3—5

W poniedziałek dnia 1-go lutego 1926 r. (w wigilję świętą) **W SALI FILHARMONJI** odbędzie się **WIELKI BAL MASKOWY** na rzecz **SZKOŁY Głuchoniemych Dzieci i INTERNATU** dla ul. Zielona 23

Szereg niewidzialnych w Łodzi atrakcji **3 konkursy**

- I. Konkurs fryzur damskich a) paziowskie b) a'la garçonne c) najdłuższe włosy
- II. Konkurs taneczny, „Taniec między flaszkami?”
- III. Konkurs najkrótszej sukienki

Orkiestra artystyczna w powiększonym składzie. Niespodzianki dla Pań i Panów bez liku. Pozostałe bilety do nabycia w kasie Filharmonji w dniu imprezy. **Niebywałe nagrody. BEZ KAROTY!** Cena biletu zł. 5.—

Grand-Kino Początek o godz. 5 p. p., w soboty i niedziele o g. 3 p. p., ostatni seans o 10 wiecz.

2 PREMIERA OTWARCIA!

WSPÓŁCZESNY FILM EKSPRESJONISTYCZNY
MOTTO: Potęga świata jest Pieniądz, Pieniądz i tylko Pieniądz

SZATAN ZŁOTA (Sobowtór Ora Mahuze) Wspaniały dramat życiowy w 7 olbrzymich aktach W rolach głównych: znakomity tragiczny aktor ALEKSANDRY LORINA w otoczeniu najwybitniejszych artystów scen niemieckich. Awanturniczy pościg miliardera za sławą, rozkoszą, potęgą władzy i miłością kobiety. Tragiczne zmaganie się bogacza, który zdobywa wszystko za wyjątkiem miłości pięknej dziewczyny. Dla Wojskowych i Urzędników Państw. ceny miejsc specjalnie zniżone. Nadprogram: Dziennik Pathé №№ 17 i 33, przepiękne i aktualne zdjęcia z natury.

Teatr - Świetlany **„Nowości”** **Dziś** Uzupełnione nowe wydanie filmu **CHŁOPI** Wł. Reymonta

W rolach głównych: M. Frenkiel, B. Leszczyńska, Roland, Rydzewski i inni

Śpiewy wykona artystka **MIRSKA - POLANOWSKA.**

UWAGA: Wobec stałego przepelnienia, dziś, jutro i w poniedziałek dodatkowe seansy punkt. o godz. 4-ej, a w niedziele o godz. 2-ej po cenach. **Wszystkie miejsca 75 pt.**

Ostrzeżenie. Winnych rozsiewania fałszywych pogłosek o niewypłacalności naszej firmy, będziemy ścigać sądowo.

Hurtownia Czesław Buza Toruń.

Wszyscy mogą się uczyć Angielskiego i Francuskiego.

Opłata miesięczna tylko zł. 7,50. Wykłady, metodą Berlitz, rozpoczną się 29 b. m. Zapisy codziennie od 6-7 w gimnazjum, **Wólczańska 23**

Lingwistka R. Berman-Singerowa.

Pierwszorzędna Pracownia Sukien i okryć damskich

J. KARWOWSKA Łódź, ul. 6-go Sierpnia № 10.

Przyjmuje obstatunki z własnych i powierzonych materiałów, wykonanie wykwintne pdg. modeli paryskich.

Poleca gotowe: Suknie wieczorowe i wizytowe.

Przychodnia **„SALUS”** Lecznica Lekarzy-Specjalistów gabinet lek.-dentystyczny przy ul. **Główniej 41.**

Przyjmuje chorych we wszystkich specjalnościach codziennie od godziny 9-ej rano do 8-ej wieczorem.

Porada 3 złote. Wizyty na miesiąc. Wszelkie operacje i opatrunki od umowy. Analizy lekarskie (mocz, krew, płwocin i t. d.) - Szczepienia, zęby sztuczne, mosty, korony złote i plat

Pomoc akuszerska i zamówienia na porody. **Poradnia dla matek.**

Nadeszły 245-3 świeże modele **pasków** (gorsetów) paryskich. **Andrzeja 7, m. 8.**

Elektromonter warsztatowy ze znajomością robót montażowych znajdzie stałe zajęcie. Oferty sub „A. B. C.” 150

Dr. med. SOMMER ul. 6-go sierpnia (Benedykta) 16. chor. skórne (włosów) dróg mocz. i kobiece. Od 9-1. 6-8 dla pań: 4-6

Dr. S. Lewkowicz Choroby skórne i weneryczn. **Konstantynowska 12.** Przyjmuje od 9-1 i od 6-8. Dla pań osobna poczekalnia

Dr. E. Ekkert choroby weneryczne skórne i moczopłciowe **Kilińskiego 143** przyjmuje od 3-7

Dr. med. **S. KANTOR** specjalista chorób skórnych i wenerycznych i włosów Gabinet Röntgena światło-leczniczy **ul. Piotrkowska 144** róg Ewangelickiej **Tel. 29-45.** Przyjmuje: od 8-2 i 6-8. Dla pań oddzielna poczekalnia od 5-6 pp

Dr. **Różaner** Dzielna № 9. **Tel. № 28-98.** Choroby skórne, weneryczne i moczopłciowe. Przyjmuje od 8-10 1/2 i od 4-8 w lecznicy **Zgórńska 17** 10 1/2-11 1/2, i 1-2.

Pokój do wynajęcia ul. Piotrkowska № 51 III p. front m. 8

Kupimy maszynę do krajania kolekcji - firma - **Rozen i Wislicki Zielona 1.**

Do sprzedania maszyna do skręcania (Zwinmaschine) 240 wrzecion, w dobrym stanie. Łaskawa zgłoszenia do firmy Maliniek Weiss, ul. Piotrkowska 90. **Tel. 531**

Pierwsza po dwunastu latach **Wyprzedaż** Mebli dywanów Łóżek metalowych z ustępstwem 20%, trwać będzie od 16 do 31 stycznia r. b w magazynie Mebli **Wł. ROMISZOWSKIEGO** **Piotrkowska 116** i p. front. **tel. 21-61.**

Młody chemik anorganik, niezontaty, władający językiem niemieckim od zaraz poszukiwany przez Górnośląską Fabrykę Chemiczną Tow. Akc. Szczegółowe oferty w języku niemieckim z podaniem referencji pod „Chemik” do admin. tego pisma.

KUPIĘ mało używane motory elektryczne sity 3, 4 i 5 HP. Oferty z podaniem marki, ilości obrotów oraz ceny składać w administracji „Il. Republiki” sub „T. T.”

Modniarstwa wyczam gwarantownie w ciągu 6 tygodni. najnowszym systemem paryskim. **Zachodnia 72** front, parter, w bramie 86-24

„MIÓD patoka deserowy kuracyjny prawdziwy czysty bez domieszek z własnej największej galicyjskiej, paski 5 Kg. 15 zł 10 Kg. 29 zł. 20 Kg 57 zł. wraz z opakowaniem i opłatą pocztową wysyła Eugeniusz Bilński w Zbarażu” 081

OGŁOSZENI DROBNE

Kupno sprzedaz KUPUJE i placę za najwyzsze ceny za rozne uzywane meble, dywany, futra, garderobe, maszyny do szycia i rozne sprzety domowe, lazniak, 6-go Sierpnia (Benedykta 28) m. 13 parter 22-6	Nauka wychowanie STUDENTKA udziela korepetycji w zakresie 6 klas. Of. sub „Tanio” do admin. „Republiki” 195-29	Rozmaite JEDEN procent podatku obrotowego placą firmy p. o. wa zace księgi handlowe które założyc i prowadzić może wykwalifikowany buchalter i korespondent, były kierownik pierwszorzędnej firmy przemysłowej, mający kilka godzin wolnych Oferty do „Il. republiki” pod „Za bezcen” 176-29	Zagubione dokumenty ZAGUBIŁO paszport polski wydany w Łodzi, karta zwoleńienia wyd. w P. K. U. w Łodzi Edward Jekel, Wodna 7. 239-31
Lokale UMEBLOWANY pokój ze wszelkimi wygodami od zaraz do wynajęcia Sienkiewicza 63 m. 15 131-29	STEENOGRAFJI wyucza wszystkich listownie bezpłatnie. celem propagandy Instytut Stenograficzny Antoniego Wojnara, Warszawa, Krucza № 26 69-35	ANGIELSKIEGO uczyła rutynowa nauczycielka po cenach przystępnych Wiad. telefon 21-29 243	Psycholog Szyller - Szkołnik Piękna 25-7.
PRZYJME panna na mieszkanie. Wiad. Sienkiewicza № 29 m. 19 od godz. 4 229	POKOJU nmeblowanego z osobnym wejściem poszukuje urzecznik. Oferty pod „Samotny” w admin. tego pisma. 241	WAZNE i na czasie dla pp. Kupców i osób prywatnych niosących się z zamarem wyjazdu Wyuczam angielskiego, francuskiego, hiszpańskiego i włoskiego w przeciągu trzech miesięcy. Zgłoszenia pismem Ellen Frank i pani Wąsowicz Konstantynowska 46 I, front. 247	AGENCI do sprowadzenia artykułów pierwszej potrzeby, zamknięcia i kontroli mogą się zgłosić do Biura Przedsiębiorstwa Wędlowego, Biuro: Kulińskie wania nieprawidłowo prowadzonych sprawozdań p. dat
600 ZŁOTYCH ułokuje. Oferty pod „Korzystnie” do „Republiki” 232-2	UDZIELAM niemieckiego. Piotrkowska 31 m. 10, front, tel. 9-16, Neujahr. 240	WYUCZAM angielskiego, francuskiego, hiszpańskiego i włoskiego w przeciągu trzech miesięcy. Zgłoszenia pismem Ellen Frank i pani Wąsowicz Konstantynowska 46 I, front. 247	WŁODA inteligentna panna poszukuje posady, również samopow. Ekspedjenta lub kassze czynności urzędowej. Of. do adm. majer: Biuro „Republiki” pod „W. Chaltieryno-Rewizyj S. 243”. 223-31, ne, Piotrkowska 183